

I. CZĘŚĆ FORMALNA

1. Informacje ogólne o wnioskodawcy

Działalność objęta wnioskiem prowadzona jest przez:

Zakład Usług Technicznych ELSTAR Sp. z o.o.
82-300 Elbląg
ul. Ogólna 1 G
tel. +48 55 239-80-40
fax. +48 55 239 80 05
REGON: 170925453; NIP: 578-26-99-518; KRS: 0000248837

DO NINIEJSZEGO PUNKTU DOŁĄCZONO:

Załącznik nr 1

Wyciąg z Krajowego Rejestru Sądowego, NIP, REGON

2. Tytuł prawny

Zakład Usług Handlowych Elstar Sp. z o.o. jest właścicielem i prowadzącym zakład objęty niniejszym wnioskiem o ustalenie środowiskowych uwarunkowań dla inwestycji pn. „Podniesienie konkurencyjności przedsiębiorstwa Zakład Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o. poprzez wdrożenie i uruchomienie kompletnej linii technologicznej do świadczenia nowych usług technicznych”. W związku z powyższym Spółka jest uprawniona do występowania do właściwych organów ochrony środowiska o stosownej decyzji w przedmiocie wniosku.

Teren, na którym planuje się realizację inwestycji został nabyty przez Zakład Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o. w drodze przetargowej. Potwierdzeniem przybicia prawa użytkowania wieczystego jest postanowienie I Wydziału Cywilnego Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 26 października 2009 r.

DO NINIEJSZEGO PUNKTU DOŁĄCZONO:

Załącznik nr 2

Postanowienie Sądu Rejonowego w Elblągu Sygn. Akt I Co 51/08

3. OSOBA DO KONTAKTU

Do udzielania informacji oraz roboczych kontaktów z organem prowadzącym postępowanie upoważniony jest:

Piotr Czerkowski

tel.: +48 55 239-80-40

fax.: +48 55 239-80-05

e-mail: czerkowski@elstar.com.pl

PODPIS OSOBY UPOWAŻNIONEJ DO
REPREZENTOWANIA SPÓŁKI

4. LOKALIZACJA DZIAŁALNOŚCI

Projektowane zamierzenie inwestycyjne planuje się posadowić na działkach w ewidencji gruntów opisanych pod numerami: 11/43; 11/44; 11/46; 14/4 usytuowanych na terenie miasta Elbląg przy ul. Pułkownika Stanisława Dąbka nr 215. Teren, na którym projektuje się realizację przedsięwzięcia usytuowany jest w północnej części miasta Elbląg, w dzielnicy Modrzewina Południowy - Zachód. Lokalizacja terenu zakładu oraz planowanego zamierzenia inwestycyjnego wraz z zaznaczeniem pierwszej linii zabudowy chronionej akustycznie przedstawiona jest graficznie w załączniku nr 3 do niniejszego opracowania. Dotychczasowy sposób zagospodarowania terenu wskazuje na działalność przemysłową oraz usługowo – handlową.

Obecnie dla przedmiotowego terenu obowiązuje miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego. Plan zagospodarowania przestrzennego podjęto dnia 20 grudnia 2007 r. w drodze Uchwały Nr XII/210/2007 Rady Miejskiej w Elblągu w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Modrzewina Południowy – Zachód w Elblągu. Stosownie do przedmiotowego Planu, lokalizacja planowanego przedsięwzięcia znajduje się w granicach terenu oznaczonego jako: tereny zabudowy produkcyjno – usługowej (Pu). Projektowana inwestycja graniczy również z takimi jednostkami wyszczególnionymi w Planie miejscowym jak: tereny publicznej zieleni urządzonej będące ekologicznym ciągiem doliny rzeki Babicy (ZP) oraz linie rozgraniczające drogi o symbolu o3 KDD ½.

Ukształtowanie terenu w rejonie lokalizacji zakładu ocenia się jako zróżnicowane. Projektowane zamierzenie inwestycyjne usytuowane będzie w obniżonej części terenu.

Najbliższy budynek będący miejscem stałego zamieszkania ludzi, znajduje się na wzniesieniu w odległości około 150,0 m. Jest to zabudowa mieszkaniowa wielo – kondygnacyjna. Pozostały obszar w otoczeniu zakładu, ze względu na charakter prowadzonej działalności można zakwalifikować jako tereny przemysłowe z obiektami produkcyjnymi i składowymi.

DO NINIEJSZEGO PUNKTU DOŁĄCZONO:

Załącznik nr 3

Mapa pogładowa lokalizacji istniejącej i planowanej inwestycji oraz obiektów ochrony akustycznej

Załącznik nr 4

Lokalizacja istniejącej i planowanej inwestycji na Mapie Miejscowego Planu Zagospodarowania Przestrzennego

Załącznik nr 5

Wypis i wyrys z miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego

5. UWARUNKOWANIA PRAWNO – ŚRODOWISKOWE

Projektowane zamierzenie inwestycyjne polega na wdrożeniu i uruchomieniu kompletnej linii technologicznej celem świadczenia nowych usług technicznych. Inwestycja ta w swoim głównym założeniu podnosi konkurencyjność przedsiębiorstwa Zakład Usług Technicznych. Realizacja inwestycji związana jest z wymianą istniejących maszyn oraz doposażeniem zakładu w nowe urządzenia, w tym również takie, które ze względów konstrukcyjnych i funkcjonalnych wymagają zadaszenia i planowane są do posadowienia wewnątrz budynków. W związku z tym realizacja inwestycji wymaga od wnioskodawcy posadowienia dodatkowej zabudowy jednokondygnacyjnej sprzężonej z istniejącą już na tym terenie zabudową produkcyjno przemysłową.

W ramach realizacji inwestycji zakłada się posadowienie budynku o powierzchni 300 m², w którym umieszczona zostanie nowa komora śrutownicza o konstrukcji stalowej, zrealizowana w technologii BLASTLUX wraz z opatentowanym modułem odzysku ścierniwa BSM. Realizacja inwestycji przewiduje również doposażenie zakładu w podwieszaną suwnicę z wyposażeniem. Świadczenie nowych usług technicznych związane jest również z wymianą istniejącej i wysoce wyeksploatowanej prasy krawędziowej wraz z wyposażeniem. Kompletna linia technologiczna zakłada również doposażenie zakładu w zawijarkę oraz jej stosowne wyposażenie.

Projektowane zamierzenie inwestycyjne nie podlega pod obowiązki przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko w myśl zapisów pkt. 4 lit d lub e załącznika II do Dyrektywy Rady 85/337/EWG z dnia 27 czerwca 1985 r. w sprawie oceny wpływu wywieranego przez niektóre przedsięwzięcia publiczne i prywatne na środowisko. Ustawodawca w pkt. 4 załącznika II do w/w Dyrektywy wyszczególnia rodzaje przedsięwzięć związanych z przetwarzaniem metali, które mogą podlegać pod obowiązek przeprowadzenia oceny oddziaływania. Jednakże planowane przez inwestora przedsięwzięcie nie wpisuje się w żaden z wyszczególnionych w tym akcie rodzajów przedsięwzięć. Wprowadzie planowane jest posadowienie przez spółkę instalacji do powierzchniowej obróbki metali niemniej jednak ustawodawca w pkt. 4 lit d) załącznika II do w/w Dyrektywy uzależnia inwestycję polegającą na powierzchniowej obróbce metali od ich powlekania czego inwestor w planowanym zamierzeniu czynił nie będzie. Wobec tego jednoznacznym staje się wykluczenie możliwości kwalifikowania planowanego przedsięwzięcia do mogących znacząco oddziaływać na środowisko z mocy pkt. 4 lit d załącznika II do Dyrektywy 85/337/EWG. Ponadto planowana inwestycja nie wpisuje się również w rodzaj przedsięwzięcia określony w pkt. 4 lit. e przywołanej powyżej Dyrektywy, gdyż inwestor nie będzie wykonywał kotłów, zbiorników, kadzi czy też innych pojemników z blach a jedynie planowane jest rozszerzenie działalności o świadczenie dodatkowych usług technicznych związanych z obróbką i usuwaniem korodujących części metali oraz wykonywanie półfabrykatów z blach.

Jak wynika z treści zaleceń Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla „przedsięwzięć inwestycyjnych na terenach miejskich” (Urban Development Project) dla potencjalnych beneficjentów środków UE procedurze screeningu powinien być poddany każdy projekt, który spełnia łącznie 3 przesłanki:

1. ma charakter infrastrukturalny, co w niniejszym przypadku należy interpretować jako zamierzenie budowlane lub inną ingerencję w środowisko polegającą na przekształceniu lub zmianie sposobu wykorzystania terenu i wymagającą uzyskania którejś z decyzji określonych w art. 72 ust. 1 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnieniu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (dalej jako: ustawa OOS), a przed 15 listopada 2008 r. – jednej z decyzji określonych w art. 46 ust. 4 ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. Prawo ochrony środowiska (dalej jako: ustawa POŚ);

2. ma charakter miejski, co oznacza, że determinujące znaczenie ma miejska natura przedsięwzięcia, a nie jego lokalizacja w granicach administracyjnych miasta;
3. może potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko – na co wskazuje rodzaj i charakterystyka przedsięwzięcia, jego usytuowanie oraz rodzaj i skala jego możliwego oddziaływania.

Zgodnie z art. 173 ustawy z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. Nr 199, poz., 1227 ze zm.), z dniem 15 listopada 2010 r. nastąpiła utrata mocy obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004 r. Nr 257, poz.2573 ze zm.). Dnia 15 listopada do obrotu prawnego weszło rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2010 r. w sprawie przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397), w myśl którego zamierzenie inwestycyjne projektowane przez wnioskodawcę nie wpisuje się w klasyfikację określoną treścią § 3 ust. 1 pkt. 52. Stosownie bowiem do przywołanego przepisu inwestycjami fakultatywnie wymagającymi przeprowadzania oceny oddziaływania jest zabudowa przemysłowa (...) o powierzchni zabudowy 1 ha na terenach nie objętych ochroną zgodnie z ustawą o ochronie przyrody. Przy czym ustawodawca w tym akcie wykonawczym definiuje powierzchnie zabudowy, która rozumiana jest jako powierzchnia terenu zajęta pod istniejącą i planowaną zabudowę. Wobec powyższego gabaryty istniejącej i planowanej inwestycji nie przekraczają 1 ha powierzchni zabudowanej, przez co inwestycja planowana przez wnioskodawcę nie kwalifikuje się do przeprowadzenia postępowania w sprawie oceny oddziaływania. Ponadto, jak zostało określone w tabeli rozbieżności do projektu przedmiotowego aktu wykonawczego *„przedsięwzięcia nie osiągające progów wskazanych w przepisie uznano za nie niosące ryzyka wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko, w związku z czym nie podlegają one analizie co do konieczności przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko (screening)”*.

Mając na uwadze powyższą sytuację prawną, zgodnie z zaleceniami Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska, o których mowa powyżej należy przyjąć, iż inwestycja projektowana przez wnioskodawcę nie wpisuje się w definicję „przedsięwzięć inwestycyjnych na terenach miejskich” (Urban Development Project), gdyż nie zachodzą łącznie wszystkie przesłanki, o których mowa w wyżej przywołanych zaleceniach. Wprawdzie inwestycja ma charakter

infrastrukturalny oraz realizowana jest na terenach miejskich niemniej jednak w świetle aktualnych przepisów nie można jej zakwalifikować do inwestycji mogących potencjalnie znacząco oddziaływać na środowisko. Taka interpretacja pozostawała będzie również w logicznym związku przyczynowym z rzeczywistą skalą możliwego oddziaływania planowanej inwestycji na poszczególne komponenty środowiska ale również na środowisko jako całość.

Ponieważ zarówno w rozporządzeniu kwalifikującym przedsięwzięcia z 2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 257, poz.2573 ze zm.) jak i w aktualnie obowiązującym rozporządzeniu (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397) mowa jest o zabudowie przemysłowej na terenie nie mniejszym jak 1 ha inwestor stoi na stanowisku, iż nie ma i nie było ustawowego obowiązku do kwalifikowania przedmiotowego przedsięwzięcia do inwestycji podlegających ocenie oddziaływania na środowisko.

Niemniej jednak stosownie do Postanowienia Prezydenta Miasta Elbląga znak GKiOŚ.OŚ.V.7625-32/2010 wydanego dnia 23.08.2010 r. tak więc podczas obowiązywania rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 r. w sprawie określenia rodzajów przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzania raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. z 2004 r. Nr 257, poz.2573 ze zm.) planowana przez wnioskodawcę inwestycja zakwalifikowana została do przedsięwzięć spełniających kryteria § 3 ust. 1 pkt. 52 lit. a) tak więc do przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko, dla których sporządzenie Raportu o oddziaływaniu na środowisko ustala organ właściwy do wydania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach.

Wnioskodawca nadal stoi na stanowisku, iż dla planowanego przez niego przedsięwzięcia zarówno pod rządami wcześniejszych przepisów jak i w świetle aktualnych przepisów wykonawczych ale również z mocy przepisów Dyrektywy 85/337/EWG w związku z zaleceniami Ministerstwa Rozwoju Regionalnego i Generalnej Dyrekcji Ochrony Środowiska w zakresie postępowania w sprawie oceny oddziaływania na środowisko dla „przedsięwzięć inwestycyjnych na terenach miejskich” (Urban Development Project) dla potencjalnych beneficjentów środków UE, nie było i nadal nie ma podstaw prawnych do kwalifikowania go do obowiązku przeprowadzania oceny oddziaływania na środowisko, gdyż przedsięwzięcie nie osiąga progów wskazanych w przepisie krajowym, przez co uznaje się je za nie niosące ryzyka wystąpienia znaczącego oddziaływania na środowisko, a jednocześnie nie spełnia przesłanek prawodawstwa wspólnotowego.

Projektowane przedsięwzięcie nie zostało wyszczególnione również w załączniku do rozporządzenia Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 r. w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczące zanieczyszczenie poszczególnych elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości, co umacnia znikomą skalę jego oddziaływania na środowisko.

Zgodnie z wymaganiami art. 17 ust. 1 a) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 39, poz. 251 ze zm.) prowadząc działalność polegającą na świadczeniu usług m.in. w zakresie czyszczenia zbiorników lub konserwacji zobowiązany jest uzyskać decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami. Wobec powyższego na 30 dni przed dniem rozpoczęcia działalności w zakresie wytwarzania odpadów prowadzący zakład zobowiązany jest do przedłożenia właściwemu Marszałkowi Województwa wniosku o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami (podstawa prawna z art. 21 a) ustawy o odpadach).

Wnioskodawca wprowadza wody opadowe z terenów utwardzonych do rzeki Babicy. Wobec definicji przedstawionej w art. 9 ust. 1 pkt. 14 ustawy Prawo wodne wody opadowe pochodzące z terenów o trwałej nawierzchni są ściekami. Tak więc wprowadzenie ścieków do wód wpisuje się w szczególne korzystanie z wód, o którym mowa w art. 37 pkt. 2 w/w ustawy. W związku z powyższym wprowadzanie wód opadowych do rzeki Babicy będzie wymagało uregulowań formalnoprawnych przewidzianych w trybie art. 122 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo wodne.

W toku realizacji inwestycji nie przewiduje się konieczności usunięcia drzew lub krzewów. Wobec powyższego wnioskodawca nie jest zobowiązany do uzyskania zezwoleń w trybie przepisów ustawy z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody.

Projektowane zamierzenie inwestycyjne związane jest głównie z mechaniczną obróbką materiałów, dlatego też w zakładzie nie wykorzystuje się substancji lub mieszanin chemicznych wykazujących właściwości niebezpieczne. W związku z tym zakład nie kwalifikuje się do inwestycji zaliczanych do zakładów, o których mowa w rozporządzeniu Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 58, poz. 535).

Budowa komory śrutowniczej z halą technologiczną oraz wymiana niektórych urządzeń wraz z doposażeniem przedsiębiorstwa w nowe urządzenia, ze względu na charakter oddziaływań na środowisko jak też skalę przedsięwzięcia nie powoduje transgranicznej interferencji ze środowiskiem. Również w aspekcie oddalenia od obszarów Natura 2000 należy wykluczyć jakikolwiek wpływ projektowanej inwestycji na te tereny chronione.

W związku z powyżej przytoczonym aktualnym prawodawstwem w przedmiocie kwalifikacji inwestycji należy przyjąć, iż nie podlega ona pod obowiązki przeprowadzania postępowania w sprawie oceny oddziaływania planowanego przedsięwzięcia na środowisko ani też pod obowiązki przeprowadzania oceny oddziaływania na obszary Natura 2000.

Niemniej jednak nie sklasyfikowane w przepisach prawnych przedsięwzięcie planowane przez wnioskodawcę w ocenie organu prowadzącego postępowanie wymaga przeprowadzenia oceny oddziaływania na środowisko.

Mogący skłaniać do polemiki zapis rozporządzenia z dnia 9 listopada 2004 r. (Dz. U. z 2004 r. Nr 257, poz.2573 ze zm.) dotyczący powierzchni zabudowy kwalifikowanej do przeprowadzenia oceny oddziaływania został jednoznacznie rozstrzygnięty treścią aktualnego rozporządzenia w tej materii (Dz. U. z 2010 r. Nr 213 poz. 1397). Zgodnie z tym wcześniejsze interpretacje i polemiki nad zasadą stosowania prawa w tej kwestii można uznać za nieaktualne. Wobec tego wnioskodawca zwróci się, w stosownym wniosku, z prośbą do organu prowadzącego postępowanie o odstąpienie od wydawania decyzji o środowiskowych uwarunkowaniach w świetle braku podstaw prawnych do jej wydania. Taka interpretacja w obliczu zaistniałej sytuacji prawnej skutkować winna wydaniem decyzji, o której mowa w art. 105 ustawy KPA, gdyż zdaniem wnioskodawcy w obecnej sytuacji prawnej wydanie decyzji określającej środowiskowe uwarunkowania w przedmiocie sprawy może skutkować wydaniem decyzji nieważnej w świetle przesłanki art. 156 § 1 pkt. 2 ustawy KPA.

II. CZĘŚĆ INFORMACYJNO – OPISOWA

6. OPIS PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

Planowane przedsięwzięcie objęte niniejszym wnioskiem polega na posadowieniu hali produkcyjnej jedno – kondygnacyjnej o powierzchni 300 m², w której umieszczona zostanie hermetyczna komora śrutownicza zrealizowana w konstrukcji stalowej. Na działce, do której władający instalacją podsiada tytuł prawny znajdują się również inne zabudowania. Całkowita powierzchnia zabudowy przemysłowej na terenie, gdzie planuje się realizację inwestycji, stanowi ok. 2.000 m². Realizacja inwestycji zakłada wymianę dzierżawionej obecnie prasy krawędziowej z wyposażeniem oraz zakup dodatkowych urządzeń technicznych w postaci: zawijarki do blach z wyposażeniem oraz suwnicy z wyposażeniem.

Rodzaj przewidywanych do świadczenia usług to szeroka gama usług czyszczenia i obróbki ścierniwnem elementów maszyn i innych dostarczanych materiałów. Zakład specjalizować się będzie również w produkcji pół fabrykantów, kształtowników i innych elementów metalowych w zależności od zapotrzebowania rynku oraz w ramach prac zleconych. Wnioskodawca zakłada również, w gamie swoich produktów, wykonawstwo układów wydechowych oraz tłumików do elektrowni spalinowych.

6.1. CHARAKTERYSTYKĘ CAŁEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA I WARUNKI UŻYTKOWANIA TERENU W FAZIE BUDOWY I EKSPLOATACJI LUB UŻYTKOWANIA

Projektowana komora śrutownicza wykorzystywana będzie do mechanicznej obróbki materiałów z wykorzystaniem ścierniwa. Wybór wykorzystywanego ścierniwa podyktowany jest aspektami ekonomicznymi oraz technicznymi. W gruncie rzeczy nie ma zasadniczych ograniczeń, co do wyboru ścierniwa. Według wstępnych założeń do prowadzenia właściwego procesu śrutowania przyjęto, iż w fazie eksploatacji wykorzystywany będzie śrut staliwny. Zdolność produkcyjna uzależniona będzie od aktualnej koniunktury rynku i na etapie planowania inwestycji nie można zakładać jakie będzie zainteresowanie świadczeniem usług czyszczenia materiałów poprzez śrutowanie.

Posadowienie suwnicy wraz z wyposażeniem towarzyszącym ma na celu ułatwienie i usprawnienie pracy na hali produkcyjnej oraz zwiększenie jej efektywności. Suwnica wykorzystywana będzie do transportu wewnętrznego wykonywanych elementów i podzespołów. W chwili obecnej wnioskodawca nie posiada suwnicy. Transport

wewnętrzny realizowany jest z wykorzystaniem wózka widłowego oraz podnośników ręcznych.

Prasa krawędziowa służy wnioskodawcy do kształtowania blachy z użyciem noża i docisku mechanicznego kształtowanego elementu do pryzmy. Obecne wyposażenie zakładu, jest wysoce wyeksploatowane i równie wysoce energochłonne. Wymiana istniejącego urządzenia pozwoli wnioskodawcy na rozszerzenie oferty świadczonych usług poprzez znaczące zwiększenie możliwości technicznych do wykonywania prac związanych z mechaniczną obróbką materiałów z jednoczesnym zmniejszeniem energochłonności i zwiększeniem bezpieczeństwa pracy. Głównym jej zastosowaniem jest obróbka plastyczna. Szczególnym rodzajem obróbki materiałów będzie gięcie, które ma za zadanie zmianę krzywizny przedmiotu bez zmiany przekroju poprzecznego. Istotnym dla wnioskodawcy jest aby z zastosowaniem tego urządzenia osiągać nie tylko określone elementy ale również długie kształtowniki o złożonych przekrojach poprzecznych.

Wyposażenie zakład w maszynę do zawijania blach niewątpliwie podniesie konkurencyjną pozycję firmy na rynku, gdyż na terenie Elbląga nie ma obecnie firm świadczących usługi związane z zawijaniem blachy w satysfakcjonującej wnioskodawcę grubości.

Sposób użytkowania terenu nieruchomości, do której wnioskodawca posiada tytuł prawny po zakończeniu inwestycji będącej przedmiotem wniosku nie ulegnie zmianie. W chwili obecnej tereny, na których zlokalizowana będzie inwestycja zgodnie z planem zagospodarowania przestrzennego podjętym dnia 20 grudnia 2007 r. w drodze Uchwały Nr XII/210/2007 Rady Miejskiej w Elblągu w sprawie miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego Modrzewina Południowy – Zachód w Elblągu zostały oznaczone jako: tereny zabudowy produkcyjno – usługowej (Pu). Po zakończeniu inwestycji wnioskodawca nadal będzie prowadził działalność produkcyjno – usługową tak więc zgodną z przeznaczeniem terenu w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego.

Planowana inwestycja związana jest z posadowieniem budynku jedno – kondygnacyjnego sprzężonego z istniejącą zabudową przemysłową w celu umieszczenia w nim komory śrutowniczej. W fazie budowy przedmiotowego budynku zachowane zostaną wszelkie standardy bezpieczeństwa oraz procedury wynikające z odrębnych przepisów. Plac budowy oraz jego zaplecze usytuowane zostaną w granicach nieruchomości, do której prowadzący zakład posiada tytuł prawny. Ponadto lokalizowane będą one z zachowaniem zasad minimalizacji zajęcia terenu i przekształcenia jego powierzchni. Po zakończeniu budowlanych teren zostanie

należycie uporządkowany. Zaplecze budowy zostanie wyposażone w sanitariaty, a ścieki socjalno-bytowe odprowadzane będą do oczyszczania poza miejsca powstawania z wykorzystaniem zbiorczego systemu kanalizacji miejskiej. Podczas prac stosowany będzie sprawny technicznie sprzęt budowlany legitymujący się certyfikatem dopuszczenia go do użytkowania. W przypadku ewentualnej awarii miejsce wykonywania robót zostanie należycie zabezpieczone przed zanieczyszczeniami substancjami niebezpiecznymi pochodzącymi z uszkodzonych maszyn. Roboty budowlane będą planowane i wykonywane z zapewnieniem płynności oraz prowadzone z należytą starannością ze szczególnym uwzględnieniem ograniczenia hałasu i minimalizacji dewastacji zespołów roślinnych. Ruch samochodów i maszyn będzie odbywać się po wyznaczonych drogach dojazdowych. Prace budowlane będą prowadzone tak, aby maksymalnie ograniczyć obszar oddziaływania przedsięwzięcia na środowisko i uciążliwość dla terenów sąsiednich w tym oddziaływanie na zdrowie ludzi. Wykopy przebiegające w miejscach występowania uzbrojenia infrastrukturalnego terenu w tym urządzeń melioracyjnych będą wykonywane z należytą starannością. Podczas budowy inwestor podejmie wszelkie niezbędne kroki w celu minimalizacji ilości powstałych odpadów oraz będzie gromadzić je selektywnie, w wydzielonych i przystosowanych miejscach oraz zapewni ich sprawny odbiór przez uprawnionych w rozumieniu ustawy o odpadach odbiorców.

W fazie eksploatacji warunki wykorzystania terenu nie zostaną zmienione w sposób istotny. Przyjęte rozwiązania techniczne wynikające z technologii oraz świadomość ekologiczna inwestora zabezpieczą środowisko przed negatywnym wpływem planowanego przedsięwzięcia. Wszystkie urządzenia utrzymywane będą we właściwym stanie technicznym i prawidłowo eksploatowane. Przestrzegane będą również terminy przeglądów i konserwacji posiadanych urządzeń technicznych. Wszelkie szkody związane z wykorzystaniem dróg w trakcie eksploatacji przedsięwzięcia wynikające z winy inwestora w związku z wykorzystaniem sprzętu o wysokim tonażu będą przez niego naprawione w taki sposób aby nie stanowiły zagrożenia dla pozostałych użytkowników.

6.2. GŁÓWNE CECHY CHARAKTERYSTYCZNE PROCESÓW PRODUKCYJNYCH

Zasada działania oraz charakterystyka pracy urządzenia do obróbki ścierniwnem polega na wykorzystaniu kadry pracowniczej do wykonywania zadań śrutowania. Znajdujący się w komorze śrutowniczej operator narzuca na powierzchnię obrabianego

przedmiotu ścierniwo z wykorzystaniem ręcznie kierowanej dyszy. Ścierniwo cyrkuluje w sposób ciągły. Z uwagi na aspekt ekonomiczny zasadności realizacji inwestycji oraz ideę ograniczania ilości wytwarzanych odpadów u źródła powstawania, inwestor zastosuje realizację inwestycji z modułem recyrkulacji ścierniwa RU-GM 200. Jest to opatentowana technologia BSM polegająca na zawracaniu zużytego ścierniwa do ponownego obiegu z wykorzystaniem transportu podłogowego w opatentowanej technologii FLEXMATIC.

Optymalne warunki pracy oraz widoczność zapewnia odpowiednio dobrane oświetlenie. Hermetyczna komora zapewnia odpowiednią atmosferę i widoczność poprzez zastosowanie systemu filtracji powietrza w komorze wewnętrznej. W związku z zastosowaniem systemu ciągłej filtracji atmosfery wewnętrznej komory ogranicza się do absolutnego minimum ewentualne wydostawanie się pyłów na zewnątrz komory śrutowniczej.

Podłoga w komorze pokryta jest kratami podestowymi, co zapewnia operatorowi powierzchnię płaską i przeciwpoślizgową. Operator korzystał będzie z ochrony osobistej w postaci specjalnego kombinezonu, hełmu ochronnego oraz specjalistycznej maski z odpowiednim filtrem powietrznym. Urządzenie wyposażone jest w system zdalnego sterowania odcięciem dopływu mieszanki ścierniwo – powietrze, przez co zabezpiecza się operatora w sytuacji upuszczenia lancy lub zasłabnięcia. Operator oddycha powietrzem z zewnątrz doprowadzonym przez specjalny filtr bezpośrednio do kasku. Podłoga, po której porusza się operator jest na całej długości komory płaska. Odpowiednio wykonana krata pomostowa eliminuje ewentualne ryzyko poślizgu. Zamontowane w górnej części komory oświetlenie oddzielone jest od wewnętrznej części komory szybą ze szkła odpornego na uderzenia ścierniwa. Rozwiązanie to eliminuje możliwość zranienia się operatora odłamkami szkła. Ciągła wentylacja dynamiczna oraz system odpylania zapewnia operatorowi znakomitą widoczność. Hermetyzacja komory oraz system odpylania i filtracji wewnętrznej atmosfery komory ogranicza ewentualne przedostawanie się pyłów na zewnątrz w chwili otwierania bramy głównej lub drzwi serwisowych.

Charakterystyka parametrów komory przedstawia się następująco:

- Szerokość ok.: 5,0 m
- Długość ok.: 9,0 m
- Wysokość ok.: 4,3 m

Konstrukcja komory oparta jest na ocynkowanych panelach stalowych typu PC-BL grubości 1,5 mm z izolacją foniczną grubości 40 mm. Zastosowanie systemu wygłuszającego zapewnia cichą eksploatację urządzenia.

Trwała mechanicznie i odporna na korozję obudowa spełnia niezbędne kryteria pyłoszczelności. Wewnętrzne zabezpieczenie ścian stanowią panele z gumy specjalnej o wysokiej odporności na ścieranie oraz o antystatycznej strukturze. Dach technologiczny wykonany jest w konstrukcji modułowej skręcanej – elementy z blachy stalowej ocynkowanej.

Komora śrutownicza zbudowana jest ze szkieletu składającego się z:

- Dwóch przęseł pośrednich
- Jednego przęsła bramowego z prowadnicami do bramy
- Jednego przęsła skrajnego tylnego.

Odpowiedni dostęp technologiczny do komory zapewnia specjalna, zmotoryzowana brama aluminiowa. Brama ta jest dodatkowo pokryta warstwą gumy, przez co zapewnia hermetyzację oraz stosowne wyciszenie urządzenia na etapie jego eksploatacji. Brama zbudowana jest zarówno z lekkich jak i sztywnych profili aluminiowych. Profile przemieszczają się w prowadnicach wyposażonych w ślizgi i uszczelki szczotkowe. Zapewniają one lekkie i ciche otwieranie bramy oraz zachowują jej szczelność. Podczas otwierania profile bramy nawijane są na wał umieszczony na górze portyku w specjalnej osłonie. Brama sprzężona jest z centralnym systemem sterowania. Posiada ona zabezpieczenia uniemożliwiające pracę w komorze przy całkowitym lub częściowym jej otwarciu. W przypadku zaniku zasilania elektrycznego możliwe jest otwarcie bramy przy pomocy korby ręcznej. Dostęp do komory realizowany może być również z zastosowaniem drzwi serwisowych, które mogą być wykorzystywane jako wyjście awaryjne w przypadku zaniku zasilania. Drzwi serwisowe wyposażone są w: sygnalizację świetlną pracy w komorze, oświetlenie awaryjne na wypadek zaniku zasilania, system zamykania pozwalający na łatwe zamykania uniemożliwiające zablokowanie, wizjer kontrolny z ruchomą osłoną, czujnik kontrolny powodujący natychmiastowe zatrzymanie strumienia ścierniwa w przypadku otwarcia drzwi podczas pracy operatora.

Parametry wjazdów dostępowych do komory:

- Brama główna:
 - ♦ Wymiary w świetle: 4,8 x 4,1 m

W związku z technicznymi ograniczeniami parametrów wjazdu dostępowego, w komorze nie mogą być obrabiane materiały o gabarytach przekraczających gabaryty wjazdu dostępowego.

Odzysk ścierniwa realizowany jest w systemie RU-GM 200, który składa się z:

- Podnośnika kubelkowego
- Separatora zanieczyszczeń od ścierniwa z regulowanym sitem wibracyjnym
- Separatora dynamicznego z regulacją przepływu powietrza
- Zbiornika ścierniwa odzyskanego z separatora o pojemności 200 l
- Zbiornika na pozostałości o pojemności 40 l

Zespół filtracji powietrza zapewnia optymalne warunki widoczności w komorze. Zasysane powietrze z wewnętrznej części komory przechodzi przez specjalistyczny filtr powietrza. Zanieczyszczenia osiadają na zewnętrznej stronie filtru, natomiast oczyszczone powietrze zawracane jest do komory. Wkłady filtracyjne oczyszczane są automatycznie z zastosowaniem sprężonego powietrza. Powstające odpady gromadzone są w zbiorniku na pozostałości ścierniwa.

System pracy w komorze jest kontrolowany i nadzorowany z zastosowaniem automatycznego sterowania z elementami sterowania i zasilania awaryjnego. Szafy sterownicze wykonane są według najbardziej wymagających kryteriów pod względem wyboru komponentów, profesjonalnego okablowania oraz oznaczenia kabli i przyłączy. Szafy sterownicze poddawane są kontroli indywidualnej na stanowisku testowym. Uniwersalne oprogramowanie BMS pozwala całkowicie konfigurować maszynę pod względem sprzętowym i funkcjonalnym. Sterowanie zapewnia zaawansowane funkcje bezpieczeństwa eksploatacji.

6.3. PRZEWIDYWANE RODZAJE I ILOŚCI ZANIECZYSZCZEŃ, WYNIKAJĄCE Z FUNKCJONOWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA

Na skutek eksploatacji planowanego przedsięwzięcia nie przewiduje się znaczącej emisji substancji lub energii do środowiska. Zakłada się, iż emisja związana z funkcjonowaniem planowanego przedsięwzięcia nie będzie miała wpływu na tereny sąsiednie. Zatem jakiegokolwiek oddziaływanie planowanego zamierzenia inwestycyjnego nie będzie wykraczało poza granicę terenu, do którego prowadzący zakład posiada tytuł prawny.

W fazie budowy, ze względu na planowane posadowienie budynku z wykorzystaniem sprzętu budowlanego przewiduje się oddziaływanie inwestycji za pośrednictwem emisji substancji i energii oraz w związku z wytwarzaniem odpadów. Wobec tego, na etapie budowy inwestycja będzie powodował emisję zanieczyszczeń do powietrza. Będzie to emisja nieorganiczna pochodząca ze spalania paliwa silnikowego w

maszynach budowlanych oraz samochodach dostarczających materiały budowlane. Nie przewiduje się innej emisji substancji do powietrza na etapie budowy. Zakłada się, iż na terenie budowy pracowały będą tylko i wyłącznie pojazdy o wysokiej sprawności technicznej. Nie można jednakże wykluczać, iż zdarzenia losowe o znamionach awarii nie mogą zaistnieć. W przypadku awaryjnego rozszczelnienia się maszyn lub urządzeń czy też elementów pojazdów silnikowych, które spowodują wyciek niebezpiecznych elementów prowadzący zakład wyposaży teren w stosowne sorbenty i inne materiały chłonno – filtracyjne oraz wprowadzi odpowiednie procedury postępowania awaryjnego.

W aspekcie emisji energii przewiduje się emisję fali akustycznej na skutek pracy maszyn i urządzeń wykorzystywanych podczas budowy oraz potoku pojazdów kołowych dostarczających materiały budowlane. Przewiduje się, iż wielkość emisji energii do środowiska nie będzie przekraczała standardów jego jakości oraz nie będzie oddziaływać negatywnie na tereny sąsiednie. Podczas wykonywania prac budowlanych wytwarzane będą odpady, które ze względu na ich właściwości oraz pochodzenie zakwalifikowane będą do odpadów nie wykazujących właściwości niebezpiecznych. Niemniej jednak w świetle ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 39, poz. 251 ze zm.) wytwórcą odpadów będzie podmiot, który będzie świadczył usługi budowlane. Ponieważ prowadzący zakład nie będzie sam wykonywał robót budowlanych i planuje zlecić je podmiotowi trzeciemu wytwórcą odpadów będzie ten podmiot. Ponadto podmiot ten w myśl art. 17 ust. 1 a) w/w ustawy winien posiadać stosowne zezwolenie w zakresie wytwarzania odpadów. Zatem wnioskodawca zleci wykonanie prac budowlanych tylko podmiotowi, który stosowne zezwolenie posiada. Ponadto na etapie budowy przekształceniu ulegnie teren, na którym planuje się prowadzić prace. Inwestor zakłada przywrócenie placu budowy oraz zaplecza do stanu poprzedniego oraz należyte uprzątnięcie terenu budowy po jej zakończeniu.

Reasumując zakres przewidywanych oddziaływań na etapie budowy planowanej w ramach omawianego zamierzenia inwestycyjnego należy przyjąć, iż oddziaływanie na środowisko jako całość nie będzie wykraczało poza granicę terenu, do którego prowadzący zakład posiada tytuł prawny.

Na etapie funkcjonowania inwestycji również przewiduje się oddziaływanie na jakość powietrza poprzez emisję produktów spalania paliwa w silnikach samochodowych eksploatowanych na terenie zakładu. Należy przyjąć, iż jest to emisja nieorganizowana natomiast czas pracy źródła zanieczyszczeń jest okresowy i nie będzie powodował znaczącej interferencji ze środowiskiem. Zakłada się, iż na teren zakładu wpuszczane będą tylko i wyłącznie pojazdy o wysokiej sprawności technicznej.

Nie można jednakże wykluczać, iż zdarzenia losowe o znamionach awarii nigdy nie będą miały miejsca. W przypadku awaryjnego rozszczelnienia się maszyn lub urządzeń czy też elementów pojazdów silnikowych, które spowodują wyciek niebezpiecznych elementów prowadzący zakład wyposaży teren w stosowne sorbenty i inne materiały chłonno – filtracyjne oraz wprowadzi procedury postępowania awaryjnego.

Podczas eksploatacji inwestycji nie przewiduje się istotnej emisji hałasu. Rozważając o problematyce hałasu emitowanego do środowiska należy przyjąć, iż będzie to hałas pochodzący od potoku pojazdów samochodowych eksploatowanych na terenie inwestycji oraz hałas od zespołu urządzeń wykorzystywanych w produkcji. Ponadto wszystkie urządzenia pracujące w zakładzie na skutek ich wymiany będą urządzeniami nowymi, przez co spełnione zostaną standardy mocy akustycznej, które nie będą przekraczać 60 dB. Jak zostało już powiedziane wszystkie urządzenia będą zainstalowane wewnątrz budynku, tak więc źródło dźwięku będzie miało charakter źródła punktowego typu budynek. Planowana do zainstalowania w ramach inwestycji komora śrutownicza będzie urządzeniem nowym spełniającym wysokie standardy jakościowe. Urządzenie to jest urządzeniem o niskiej mocy akustycznej. Jest ono energooszczędne, natomiast zainstalowany moduł odzysku ścierniwa pozwala na oszczędność śrutu ściernego. Ponadto jest to urządzenie hermetyczne wyposażone w wewnętrzny system filtracji powietrza wobec tego nie przewiduje się negatywnego wpływu na środowisko tego urządzenia, które dodatkowo umieszczone będzie w budynku. Eksploatacja pozostałych maszyn i urządzeń odbywać się będzie w budynkach hal technologicznych. Ponad powyższe lokalizacja zakładu w zagłębieniu terenu sprzyja naturalnemu ekranowaniu fali akustycznej rozchodzącej się w przestrzeni otwartej. Zatem nie przewiduje się znaczącego oddziaływania całego zakładu na jakość akustyczną terenów sąsiednich. Poprzez znaczące oddziaływanie należy tu rozumieć taką wartość równoważnego poziomu dźwięku A, która nie przekroczy 3 dB powyżej tła akustycznego na omawianym terenie, tak więc wartość, która nie może zostać zmierzona zgodnie z metodyką referencyjną przy wykorzystaniu urządzeń pomiarowych.

Na skutek eksploatacji planowanego zamierzenia inwestycyjnego nie przewiduje się emisji bezpośredniej do powietrza. Prowadzący zakład nie wprowadza i po zakończeniu planowanej inwestycji nie będzie wprowadzał do powietrza zanieczyszczeń technologicznych. Eksploatacja instalacji nie wymaga również zastosowania paliwa na cele ogrzewcze, albowiem ogrzewanie realizowane jest w opcji elektrycznej. Pośrednio emitowane będą natomiast produkty spalania paliwa w silnikach samochodów poruszających się na terenie zakładu. Możliwe jest, iż w okresach letnich, podczas suszy, poruszające się po terenie zakładu samochody będą powodowały ekspansję kurzu, piasku i pyłu z powierzchni dróg i palców. Niemniej

jednak jest to emisja nieorganizowana, a prowadzący zakład dołoży wszelkich starań w celu utrzymywania placów i dróg wewnętrznych w należytym stanie ograniczając do minimum możliwe oddziaływania na środowisko naturalne. Analizując planowaną do posadowienia komorę śrutowniczą należy podkreślić, iż jest to urządzenie hermetyczne wyposażone w zamknięty obieg powietrza, na którym zainstalowano filtry. Komora ta otwierana jest po ustabilizowaniu się parametrów zapylenia pozwalających bezpieczne oraz zgodne z zasadami bezpieczeństwa i higieny pracy przebywanie pracowników. Okresowo filtry w komorze są regenerowane, a w konsekwencji podlegają systematycznym wymianom. Z uwagi na konieczność zapewnienia odpowiedniej cyrkulacji powietrza w komorze, głównie z uwagi na zachowanie odpowiedniej widoczności dla pracowników pracujących wewnątrz, komora nigdy nie jest eksploatowana podczas otwartych drzwi bocznych lub bramy. Wobec powyższego przedmiotowe urządzenie nie będzie stanowiło źródła zapylenia środowiska.

Podczas eksploatacji planowanej inwestycji wytwarzane będą odpady w postaci odpadowego ścierniwa, którego recyrkulacja do ponownego wykorzystania jest nie uzasadniona z uwagi na utratę właściwości ściernych. Eksploatacja inwestycji może spowodować również powstawanie odpadowych elementów metalowych. Ze względu na miejsce powstawania odpadu, generowane odpady należy zakwalifikować do grupy 12 – odpady z kształtowania oraz fizycznej i mechanicznej obróbki powierzchni metali i tworzyw sztucznych. Na skutek eksploatacji inwestycji mogą powstawać również odpady z grupy 13 – odpadowe oleje silnikowe, przekładniowe i smarowe. Niemniej jednak należy tu zwrócić uwagę na fakt, iż w chwili wymiany serwisowej smarów lub olejów przekładniowych wytwórcą tego rodzaju odpadów jest podmiot świadczący taką usługę. Ponadto na terenie zakładu obecnie są wytwarzane oraz nadal będą wytwarzane odpady komunalne zaplecza socjalno – bytowego.

Niemniej jednak eksploatujący zakład zgodnie z wymaganiami art. 17 ust. 1 a) ustawy z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach (Dz. U. Nr 39, poz. 251 ze zm.) prowadząc działalność polegającą na świadczeniu usług min. w zakresie czyszczenia zbiorników lub konserwacji zobowiązany jest uzyskać decyzję zatwierdzającą program gospodarki odpadami. Wobec powyższego na 30 dni przed dniem rozpoczęcia działalności w zakresie wytwarzania odpadów prowadzący zakład zobowiązany jest do przedłożenia właściwemu Marszałkowi Województwa wniosku o zatwierdzenie programu gospodarki odpadami (podstawa prawna z art. 21 a. ustawy o odpadach).

Po przeprowadzonej wstępnej analizie rodzajów i ilości przewidywanych do wytwarzania odpadów nie wynika konieczność uzyskania pozwolenia na wytwarzanie odpadów o właściwościach niebezpiecznych. Wobec tego prowadzący zakład z mocy

art. 17 ust. 1 pkt. 2 w przypadku wytwarzania do 0,1 Mg rocznie odpadów niebezpiecznych zobowiązany będzie do przedłożenia właściwemu ze względu na miejsce prowadzenia działalności Marszałkowi Województwa informacji o ilości wytwarzanych odpadów i sposobach gospodarowania nimi.

Istniejący zakład oraz projektowana zabudowa leżą w sąsiedztwie rzeki Babicy. Do cieku tego wprowadzane są wody opadowe z połąci dachowych istniejącego budynku ujęte w zamknięte systemy kanalizacyjne. W związku z posadowieniem dodatkowe budynku planuje się realizację odwodnienia tego budynku z wykorzystaniem sieci kanalizacji deszczowej. Wobec tego wody opadowe ze wszystkich połąci dachowych budynków znajdujących się w granicach inwestycji odprowadzane będą z wykorzystaniem istniejącej infrastruktury oraz istniejącego wylotu do rzeki Babicy. Mając na uwadze powyższe w świetle ustawowych definicji ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. Prawo wodne (Dz. U. z 2005 r. Nr 239, poz. 2019 ze zm.) wody opadowe z połąci dachowych nie wpisują się w definicję ścieków (podstawa prawna z art. 9 ust. 1 pkt. 14 Prawa wodnego). W związku z powyższym inwestor nie jest zobowiązany do uzyskania pozwolenia wodnoprawnego w trybie art. 122 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo wodne w związku z art. 37 pkt. 2 tejże ustawy.

Pozostałe wody opadowe z terenów utwardzonych, palców i dróg scentralizowane do jednego kolektora wylotowego po podczyszczeniu odprowadzane będą do rzeki Babicy. Na tym terenie funkcjonują cztery kolektory wylotowe, przy czym z terenu odwadnianej nieruchomości wnioskodawcy wody opadowe skierowane są do jednego wylotu. W tym przypadku z mocy prawa na inwestorze ciąży obowiązek uregulowania kwestii gospodarowania wodami opadowymi, gdyż w myśl art. 9 ust. 1 pkt. 14 ustawy Prawo wodne wody opadowe pochodzące z terenów o trwałej nawierzchni są ściekami. Tak więc wprowadzenie ścieków do wód wpisuje się w szczególne korzystanie z wód, o którym mowa w art. 37 pkt. 2 w/w ustawy. W związku z powyższym wprowadzanie wód opadowych do rzeki Babicy będzie wymagało uregulowań formalnoprawnych przewidzianych w trybie art. 122 ust. 1 pkt. 1 ustawy Prawo wodne.

Analizując charakter prowadzonej działalności oraz rodzaj ścieków (wody opadowe z terenów utwardzonych) można stwierdzić, iż w ściekach tych nie będą występowały zanieczyszczenia biogenne oraz inne priorytetowe substancje chemiczne. Głównym zanieczyszczeniem będą zawiesiny, a ponieważ odwadniane będą tereny dróg wewnętrznych w ściekach mogą pojawić się związki ropopochodne. Niemniej jednak zastosowanie odpowiednich systemów podczyszczania skutkowało będzie, iż wnioskodawca dotrzymywał będzie standardów emisji zanieczyszczeń wprowadzanych do wód.

Ponadto inwestor będzie wykazywał w stosownych zestawieniach zbiorczych zakres rzeczywistego korzystania ze środowiska oraz rzeczywiste ilości wytwarzanych odpadów. Jednocześnie należy w tym miejscu zaznaczyć, iż na chwilę obecną zakład nie ponosi opłat z tytułu korzystania ze środowiska. Również na prowadzącego zakład nie nałożono kar z tytułu prowadzenia działalności niezgodnie z wymaganiami przepisów o ochronie środowiska.

7. OPIS ELEMENTÓW PRZYRODNICZYCH ŚRODOWISKA OBJĘTYCH ZAKRESEM PRZEWIDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO, W TYM OBJĘTYCH OCHRONĄ NA PODSTAWIE USTAWY Z DNIA 16 KWIETNIA 2004 R. O OCHRONIE PRZYRODY

W bezpośrednim sąsiedztwie lokalizacji planowanej inwestycji nie zlokalizowano form ochrony przyrody, o których mowa w ustawie z dnia 16 kwietnia 2004 r. o ochronie przyrody, a na które to planowana inwestycja może wywierać jakąkolwiek interferencję zarówno na etapie budowy jak i funkcjonowania czy likwidacji zamierzonej działalności.

Na północ w odległości około 10 km od zamierzonego podjęcia inwestycji zlokalizowany jest obszar podlegający ochronie w ramach sieci Natura 2000 o nazwie: Zalew Wiślany i Mierzeja Wiślana, kod obszaru PLH280007, który wykazuje powiązania również z obszarami PLB280002 oraz PLB280010. Powierzchnia tego obszaru stanowi 40862,6 ha.

Ostoja Zalew Wiślany i Mierzeja Wiślana znajduje się w północno - wschodniej Polsce i obejmuje Zalew Wiślany wraz z Mierzeją Wiślaną oddzielającą go od Bałtyku wąskim pasem lądu. Zalew jest płytkim zbiornikiem o średniej głębokości 2,3 m. Do Zalewu uchodzi wiele rzek m.in. kilka ramion Wisły, Bauda oraz Pasłęka. Na jego brzegach rozciągają się szuwały o szerokości do kilkuset metrów. Zalew charakteryzuje się bogatą roślinnością zanurzoną oraz występowaniem rzadkich łąk podwodnych z kilkoma gatunkami ramienic. Na terenie Mierzei Wiślanej występują dobrze wykształcone pasy wydmy białych i szarych - siedlisk ważnych w skali Europy. Większość terenu Mierzei pokrywają acydofilne dąbrowy oraz bór nadmorski. Natomiast w obniżeniach terenu występują brzeziny bagienne i olsy oraz rzadziej torfowiska wysokie i przejściowe. Na terenie ostoi stwierdzono łącznie występowanie 18 rodzajów siedlisk cennych z europejskiego punktu widzenia, w tym trzy siedliska priorytetowe: nadmorskie wydmy szare, bory i lasy bagienne oraz pokrywające 65% powierzchni ostoi laguny. Flora ostoi wyróżnia się występowaniem wielu roślin

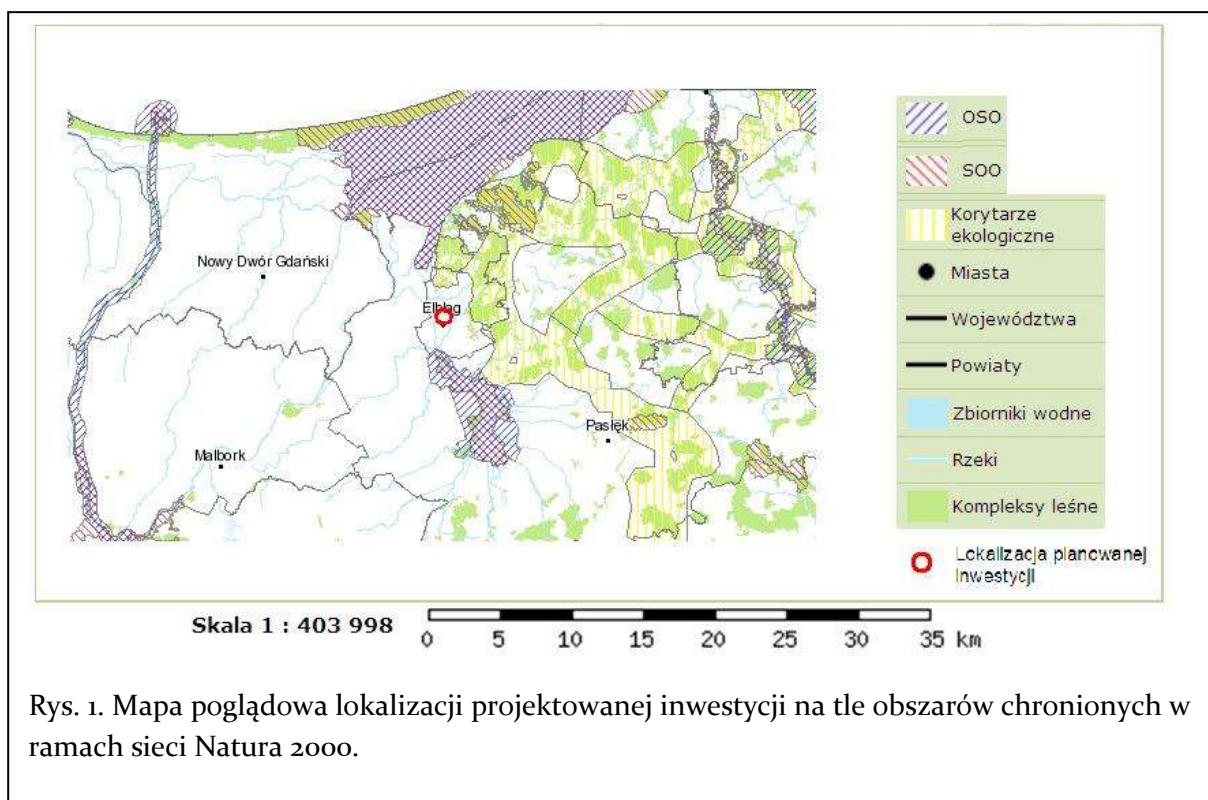
naczyniowych rzadkich i zagrożonych w Polsce. Na terenie ostoi znajduje się jedno z największych stanowisk mikołajka nadmorskiego na polskim wybrzeżu. Występuje tu również jedno z niewielu w Polsce stanowisk grzybieńczyka wodnego i duża populacja salwinii pływającej. Spośród roślin cennych z europejskiego punktu widzenia rośnie tu lnicza wonna - gatunek występujący jedynie na wydmach nadmorskich. Zalew Wiślaný jest miejscem bytowania sześciu gatunków ryb ważnych dla zachowania europejskiej przyrody m.in. parposza, różanki i dwóch gatunków minogów. Obszar jest cenny ze względu na występowanie tu wielu gatunków ptaków wodno - błotnych. Obserwowane są tu są również regularnie foki szare - gatunek ważny w skali europejskiej.

Na południe od planowanej inwestycji zlokalizowany jest obszar ochrony siedliskowej oraz obszar ochrony gatunkowej o nazwie: Jezioro Družno kod obszaru: PLB280013 oraz PLH280028. Jezioro Družno jest również rezerwatem przyrody.

Chroniony obszar to bardzo płytkie (ok. 0,8 m głębokości) eutroficzne jezioro, o daleko posuniętym procesie zarastania, o zabagnionych brzegach, z rozległymi trzcinowiskami i rozległymi płatami olsu. Bogata jest tu roślinność wodna zanurzona i pływająca, a przy brzegach szuwały. Poziom wody w jeziorze ulega silnym wahaniom, co jest wynikiem wahań poziomu wody w Zalewie Wiślanym, z którym ostoja łączy się poprzez rzekę Elbląg. Występuje tu co najmniej 18 gatunków ptaków z Załącznika I Dyrektywy Ptasiej i 7 gatunków z Polskiej Czerwonej Księgi. Na omawianym obszarze znajduje się rezerwat ornitologiczny o tej samej nazwie. Całkowita powierzchnia objęta ochroną to 3 175,8 ha, z czego 3 068,31 ha to teren rezerwatu. Obszar ten w całości znajduje się w zasięgu terytorialnym Nadleśnictwa Elbląg. Grunty ALP to 634,36 ha.

Lokalizacja planowanej inwestycji ze względu na skalę prowadzonej działalności oraz charakter emisji (zidentyfikowane emisje to emisje odpadów, które wnioskodawca deklaruje zagospodarowywać zgodnie z ustawą o odpadach tj. podmiot wytwarzający odpady zobligowany jest do minimalizacji ilości wytwarzanych odpadów u źródła oraz przekazywania odpadów, których wytworzenia nie udało się zapobiec wyłącznie podmiotom posiadającym stosowne zezwolenia) nie będzie wywierała żadnych skutków dla znajdujących się w okolicy obszarów chronionych w ramach sieci Natura 2000.

Poniżej prezentowana mapa poglądowa przedstawia lokalizację planowanej inwestycji na tle obszarów chronionych w ramach sieci Natura 2000.

Otoczenie przedmiotowej instalacji stanowi rejon silnie uprzemysłowiony, w którym dominują elementy infrastruktury przemysłowej. Brak jest w sąsiedztwie naturalnych zbiorowisk roślinnych. Elementy przyrody w krajobrazie w postaci nasadzeń drzew i krzewów mają pochodzenie antropogeniczne. Zlokalizowany w sąsiedztwie korytarz ekologiczny rzeki Babicy jest jedyną formą wykazującą walory ostoji przyrodniczej.

Przekształcenia roślinności związane z urbanizacją i uprzemysłowieniem analizowanego terenu spowodowały, że aktualnie w większości jest on pozbawiony szaty roślinnej, a istniejącą roślinność w większości można zaliczyć do zbiorowisk ruderalnych (związanych z zabudową)

Analizowany obszar nie leży w rejonie cennym przyrodniczo. Wobec powyższego oraz mając na względzie postanowienie posiłkowe Regionalnego Dyrektora Ochrony Środowiska w Olsztynie, z którego treści wynika, iż planowana inwestycja nie wpływa negatywnie na formy ochrony przyrody w tym obszarze Natura 2000 oraz integralność tych obszarów można stwierdzić, iż planowana rozbudowa zakładu nie wpłynie na stan form ochrony przyrody w bezpośrednim rejonie jej lokalizacji.

8. OPIS ISTNIEJĄCYCH W SĄSIEDZTWIE LUB W BEZPOŚREDNIM ZASIĘGU ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA ZABYTEKÓW CHRONIONYCH NA PODSTAWIE PRZEPISÓW O OCHRONIE ZABYTEKÓW I OPIECE NAD ZABYTEKAMI

Ustawa z dnia 23 lipca 2003 r. o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami (Dz. U. z 2003 r. Nr 162 poz. 1568 ze zm.) określa przedmiot, zakres i formy ochrony zabytków oraz opieki nad nimi, zasady tworzenia krajowego programu ochrony zabytków i opieki nad zabytkami oraz finansowania prac konserwatorskich, restauratorskich i robót budowlanych przy zabytkach, a także organizację organów ochrony zabytków.

Na podstawie danych publikowanych przez Warmińsko – Mazurskiego Konserwatora Zabytków, na potrzeby analizy oddziaływania planowanego przez inwestora zamierzenia sporządzono wypis zabytków nieruchomych objętych ochroną (załącznik 6) oraz wypis stanowisk archeologicznych znajdujących się na terenie powiatu elbląskiego (załącznik 7). Analizując wykazy form ochrony konserwatorskiej na terenie miasta i powiatu Elbląg stwierdzono, iż w bezpośrednim sąsiedztwie planowanej inwestycji nie zlokalizowano żadnych z form ochronnych.

Badając szczegółowo ewidencję prowadzoną przez Warmińsko – Mazurskiego Konserwatora Zabytków w odniesieniu do skali i rozmiaru zamierzenia inwestycyjnego projektowanego przez Zakład Usług Technicznych ELSTAR Sp. z o.o. należy stwierdzić, iż planowana inwestycja nie będzie miała wpływu na formy ochrony konserwatorskiej. Czynnikiem decydującym o znikomej szkodliwości planowanej inwestycji dla zabytków nieruchomych i stanowisk archeologicznych jest znaczące oddalenie od form chronionych oraz skala wpływu na środowisko, która de facto nie wykroczy poza granice terenu, do których prowadzący zakład posiada tytuł prawny.

Wobec powyższego należy przyjąć, iż w zasięgu oddziaływania inwestycja polegająca na podniesieniu konkurencyjności przedsiębiorstwa Zakład Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o. poprzez wdrożenie i uruchomienie kompletnej linii technologicznej do świadczenia nowych usług technicznych nie występują formy chronione na podstawie przepisów o ochronie zabytków i opiece nad zabytkami.

DO NINIEJSZEGO PUNKTU DOŁĄCZONO:

Załącznik nr 6

Wykaz zabytków nieruchomych – Miasto Elbląg

Załącznik nr 7

Wykaz stanowisk archeologicznych – Powiat Elbląg

9. OPIS PRZEWIDYWANYCH SKUTKÓW DLA ŚRODOWISKA W PRZYPADKU NIEPODEJMOWANIA PRZEDSIĘWZIĘCIA

Projektowane zamierzenie inwestycyjne związane jest z podniesieniem konkurencyjności przedsiębiorstwa Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o. i polega na wdrożeniu i uruchomieniu kompletnej linii technologicznej do świadczenia nowych usług technicznych. Zadanie inwestycyjne swoim zakresem obejmuje wyposażenie Zakładu w nowe urządzenia, niewykorzystywane dotychczas w profilu produkcji i usług. Przedmiotem inwestycji jest również wymiana wysoce wyeksploatowanych już maszyn i urządzeń stosowanych w Zakładzie. Wobec powyższego można przyjąć, iż w części inwestycja polega na modernizacji zakładu oraz wyposażeniu go w dodatkowe urządzenia.

Rozważając niepodjęcie przedsięwzięcia w ujęciu skutków środowiskowych należy rozpatrzyć problematykę obecnego oddziaływania istniejącego zakładu oraz ocenić skutki oddziaływania po modernizacji i doposażeniu zakładu.

Otóż istniejące a jednocześnie planowane do wymiany maszyny i urządzenia, jak już zostało powiedziane, są urządzeniami wyeksploatowanymi. Eksploatacja takich maszyn generuje wyższy poziom emisji energii w postaci fali akustycznej aniżeli urządzeń nowych, w których problematyka akustyki jest uwzględniona.

Ponadto energochłonność istniejących maszyn jest znacznie większa aniżeli nowych energooszczędnych urządzeń, w które wnioskodawca planuje wyposażyć zakład. Rozważając kwestię energochłonności można stwierdzić, iż wymiana prasy krawędziowej daje około 35% deficyt w ogólnym zużyciu energii. Podjęcie takich kroków przez inwestora przy planowaniu dalszej rozbudowy zakładu poprzez doposażenie go w nowe urządzenia techniczne nie zwiększy ogólnego zużycia energii elektrycznej o więcej jak 5 – 10%. Ponieważ energochłonność wpływa pośrednio na oddziaływanie zakładu na środowisko głównie z uwagi na emisje produktów spalania w elektrowniach konwencjonalnych, na których oparta jest Polska energetyka. Tak więc planowane przez inwestora działania przynoszą korzystny wydźwięk środowiskowy.

W kontekście powyższego niepodjęcie przedsięwzięcia spowoduje dalsze wysoko idące wyeksploatowanie maszyn i urządzeń, zwiększającą się emisję hałasu oraz pośrednio wpłynie na zwiększenie się emisji do powietrza.

Analizując niepodjęcie przedsięwzięcia w ujęciu skutków społeczno ekonomicznych można przyjąć, iż modernizacja zakładu oraz rozszerzenie profilu produkcji i usług wpłynie korzystnie na kondycję ekonomiczną Spółki. Sukcesywne poszerzanie wachlarza świadczonych usług przełoży się na zwiększenie obsady pracowników co w korzystny sposób wpłynie na społeczny odbiór inwestycji. Zatem prowadzący zakład nie bierze pod uwagę możliwości nie podejmowania realizacji inwestycji gdyż nie podejmowanie przedsięwzięcia zmniejsza konkurencyjną pozycję spółki na rynku, co jest zdecydowanie nie uzasadnione głównie w aspekcie płynności finansowej funkcjonowania zakładu.

Mając na względzie powyższe, zarówno w ujęciu oddziaływania na jakość poszczególnych komponentów środowiska w rejonie lokalizacji inwestycji oraz w ujęciu globalnej emisji z sektora energetycznego jak również ze względów społeczno – ekonomicznych niepodjęcie zamierzenia inwestycyjnego będzie wysoce niekorzystnym oraz logicznie nieuzasadnionym.

10. OPIS ANALIZOWANYCH WARIANTÓW

Inwestor nie przewiduje innych jak projektowany wariantów realizacji przedsięwzięcia, gdyż z punktu widzenia uwarunkowań środowiskowych oraz społeczno ekonomicznych jest on najbardziej uzasadnionym wariantem realizacji inwestycji. Niemniej jednak na potrzeby formalne niniejszego opracowania poddaje się analizie również inny alternatywny wariant realizacji przedsięwzięcia.

Jako wariant najkorzystniejszy dla środowiska a jednocześnie przewidziany do realizacji inwestora wskazuje:

Wariant 1 - wdrożenie i uruchomienie kompletnej linii technologicznej do świadczenia nowych usług technicznych w celu podniesienia konkurencyjności przedsiębiorstwa Zakład Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o.

Opcją alternatywną dla planowanego przedsięwzięcia jest wariant ograniczający skalę zamierzenia inwestycyjnego jedynie do posadowienia komory śrutowniczej z planowanym zabudowaniem bez modernizacji pozostałych urządzeń:

Wariant 2 (alternatywny) – posadowienie budynku celem umieszczenia komory śrutowniczej w wariantcie podstawowym bez modułu odzysku ścierniwa na terenie Zakład Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o.

10.1. OPIS WARIANTU PROPONOWANEGO PRZEZ WNIOSKODAWCĘ ORAZ RACJONALNEGO WARIANTU ALTERNATYWNEGO

Wariant 1

wdrożenie i uruchomienie kompletnej linii technologicznej do świadczenia nowych usług technicznych w celu podniesienia konkurencyjności przedsiębiorstwa Zakład Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o.

Posadowienie komory śrutowniczej wymaga zadaszenia w związku z tym planuje się posadowienie komory w projektowanym budynku hali technologicznej. Rozwiązanie to zapewnia również ograniczenie ewentualnych uciążliwości dla środowiska, na skutek prowadzenia procesu w hermetycznej komorze śrutowniczej oraz dodatkowo w budynku technologicznym. Inwestor nie zakłada również dalszej eksploatacji wysoce energochłonnej prasy krawędziowej, głównie z uwagi na aspekty środowiskowe i ekonomiczne funkcjonowania zakładu.

Projektowana inwestycja powoduje emisję odpadów, w związku z tym inwestor, zgodnie z zasadą ograniczania ilości wytwarzanych odpadów u źródła planuje realizację inwestycji w wariantcie z zastosowaniem systemu recyrkulacji ścierniwa BSM. Teoretycznie możliwe jest zrealizowanie inwestycji w wariantcie bez recyrkulacji ścierniwa niemniej jednak w aspekcie środowiskowej interferencji inwestycji jest to wysoce nieuzasadnione.

Projektowana inwestycja zakłada również posadowienie budynku w celu umieszczenia w nim komory śrutowniczej. Takie rozwiązanie skutkuje zmniejszeniem powierzchni terenów utwardzonych, które są odwadniane do rzeki Babicy. Wobec tego realizacja inwestycji skutkowała będzie zmniejszeniem ilości ścieków (wód opadowych z terenów utwardzonych) pochodzących z terenu zakładu.

Projektowany wariant realizacji inwestycji poprzez wymianę starych i wysoce energochłonnych urządzeń na nowe energooszczędne wpływa pośrednio na zmniejszenie poziomu emisji produktów spalania paliw w elektrowniach zawodowych.

Zastosowanie suwnicy zmniejszy jednocześnie częstotliwość i skalę wykorzystania transportu wewnętrznego. Takie rozwiązanie również wpłynie korzystnie na jakość

powietrza już bezpośrednio w rejonie lokalizacji inwestycji. Również projektowana przez inwestora suwnica zminimalizuje oddziaływanie na klimat akustyczny kształtowany przez potok pojazdów na terenie działek inwestora.

Wobec powyższego wariant projektowany przez inwestora zakłada modernizację całego zakładu oraz doposażenie go w dodatkowe urządzenia. Taka postawa inwestycyjna wpisuje się w przesłankę zrównoważonego rozwoju gospodarczego z zachowaniem walorów środowiska dla przyszłych pokoleń. Wobec tego można wyprowadzić wniosek, iż inwestycja jest uzasadniona, natomiast jej kształt i forma proponowane przez wnioskodawcę są wręcz potrzebne w ujęciu oddziaływań środowiskowych i społecznych zakładu eksploatowanego przez wnioskodawcę.

Wariant 2 (alternatywny)

posadowienie budynku celem umieszczenia komory śrutowniczej w wariantie podstawowym bez modułu odzysku ścierniwa na terenie Zakład Usług Technicznych Elstar Sp. z o.o.

Wariant alternatywny polega na wyposażeniu zakładu w nowe urządzenie w postaci komory śrutowniczej w wersji podstawowej bez modułu recyrkulacji ścierniwa. Wariant ten nie przewiduje modernizacji pozostałych istniejących już urządzeń. Zakres inwestycyjny w tej opcji przewiduje również posadowienie budynku na potrzeby komory śrutowniczej.

Wariant alternatywny przewiduje wyposażenie zakładu w podstawową wersję komory śrutowniczej tzn. wersję bez modułu odzysku ścierniwa. Możliwe jest bowiem zrealizowanie inwestycji w wariantie bez recyrkulacji ścierniwa niemniej jednak w aspekcie środowiskowej interferencji inwestycji jest to wysoce nieuzasadnione. Zakłada się, iż projektowane przedsięwzięcie w technologii bez recyrkulacji może generować nawet o 150% większą ilość odpadów w postaci zużytego ścierniwa aniżeli w wariantie z zastosowanym modułem recyrkulacji. Zasada recyrkulacji ścierniwa polega na wtórnym zastosowaniu śrutu stalowego (preferowany przez wnioskodawcę), natomiast jako odpad kwalifikowany będzie tylko taki śrut, którego właściwości ściernie są całkowicie wyczerpane. Wobec możliwości zastosowania wtórnej recyrkulacji materiałów ściernych w konstrukcja komory planowanej do posadowienia nieuzasadnionym jest rezygnowanie z tej opcji. Jednocześnie zgodnie z zasadami gospodarowania odpadami działania będące źródłem powstawania odpadów należy planować w sposób ograniczający ich powstawanie już u źródła. Mając na uwadze powyższe przesłanki wynikające z ustawy o odpadach można przyjąć, iż inwestycja

polegająca na zaniechaniu zastosowania modułu recyrkulacji ścierniwa jest sprzeczna z ustawą z dnia z dnia 27 kwietnia 2001 r. o odpadach.

Rezygnacja z modernizacji pozostałych maszyn i urządzeń oraz rezygnacja z wyposażenia zakładu w suwnicę w ocenie inwestora jest niekorzystna. Taka ocena jest skutkiem analizy wpływu zarówno bezpośredniego jak i pośredniego na jakość powietrza. Realizacja inwestycji bez modułu z suwnicą spowoduje nasilenie transportu wewnętrznego, realizowanego z wykorzystaniem wózka widłowego, co w aspekcie emisji produktów spalania paliwa w silnikach spalinowych jest nie uzasadnione. Zwiększenie transportu wewnętrznego wpłynie również negatywnie na jakość klimatu akustycznego w granicach zakładu.

Odstąpienie od działań modernizacyjnych w kierunku wymiany maszyn i urządzeń obecnie wykorzystywanych w zakładzie również wpłynie niekorzystnie na jakość powietrza w ujęciu pośrednim poprzez zwiększenie energochłonności całego zakładu.

Wobec powyższego zdaniem wnioskodawcy realizacja inwestycji w wariantcie alternatywnym jest nie uzasadniona zarówno z punktu widzenia skali oddziaływania jak i nieuzasadniona z punktu widzenia utrzymania równowagi wolności gospodarczej z ochroną środowiska.

10.2. OPIS WARIANTU NAJKORZYSTNIEJSZEGO DLA ŚRODOWISKA

Analizując zakres i skalę oddziaływanie powyżej opisanych wariantów realizacji planowanego przedsięwzięcia na poszczególne komponenty środowiska, należy stwierdzić, iż najkorzystniejszym dla środowiska będzie realizacja inwestycji w wariantcie proponowanym przez inwestora.

Realizacja przedsięwzięcia w tym kształcie i formie wypełnia przesłanki rozwoju zrównoważonego oraz nie narusza przepisów szczegółowych, w tym przypadku przepisów o odpadach.

11. OKREŚLENIE PRZEWIDYWANEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO ANALIZOWANYCH WARIANTÓW, W TYM RÓWNIEŻ W PRZYPADKU WYSTĄPIENIA POWAŻNEJ AWARII PRZEMYSŁOWEJ, A TAKŻE MOŻLIWEGO TRANSGRANICZNEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Analizując oddziaływanie na środowisko planowanej inwestycji w wariantach analizowanych w niniejszym opracowaniu przyjęto konieczność rozważenia zakresu zamierzonego korzystania z poszczególnych komponentów środowiska w poszczególnych wariantach. Wobec powyższego w niniejszym punkcie poddano synergicznej analizie oddziaływanie na jakość poszczególnych komponentów środowiska w związku z realizacją planowanej inwestycji.

11.1. ODDZIAŁYWANIE NA WODY POWIERZCHNIOWE

Działalność prowadzona w Zakładzie nie ma znaczącego oddziaływania na wody powierzchniowe. Na skutek działalności zakładu do wód powierzchniowych nie wprowadza się ścieków bytowo – gospodarczych oraz innych rodzajów ścieków przemysłowych w skład, których wchodzi substancje priorytetowe dla wspólnoty.

Teren nieruchomości odwadniany jest z wykorzystaniem systemu kanalizacji deszczowej do rzeki Babicy. Na terenie tym powstają wody opadowe z terenów połąci dachowych, które w rozumieniu prawodawstwa w tej materii nie są ściekami. Powierzchnie utwardzone na terenie zakładu również odwadniane są istniejącym systemem kanalizacyjnym. Wobec powyższego wody opadowe z terenów placów, dróg i parkingów zakładowych w rozumieniu Prawa wodnego będą ściekami. Zatem wprowadzanie ścieków do rzeki Babicy kwalifikowane będzie jako szczególne korzystanie z wód, które wymagało będzie uzyskania pozwolenia wodnoprawnego.

Jednoczesne wprowadzanie wód opadowych kwalifikowanych jako ścieki i tych uznanych za wody umownie czyste (z połąci dachowych) powoduje, iż zakres oddziaływania zakładu na jakość wód rzeki Babicy nie będzie miał znaczącego wpływu.

Realizacja inwestycji w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę zakłada zmniejszenie powierzchni utwardzonej, z której wody opadowe kwalifikowane są jako ścieki. Posadowienie zabudowy, z której połąci dachowych wody opadowe uznawane będą za wody umownie czyste zmniejszy zatem negatywne oddziaływanie inwestycji w wariantcie proponowanym przez wnioskodawcę.

W przypadku nie podejmowania przedsięwzięcia nie ulegną zmniejszeniu ilości ścieków odprowadzanych do rzeki Babicy, gdyż ten wariant nie będzie skutkował posadowieniem budynku pod planowaną komorę śrutowniczą. Wobec powyższego należy przyjąć, iż wariant polegający na niepodejmowaniu inwestycji będzie niekorzystny w ujęciu oddziaływania na jakość wód.

11.1.1. ODDZIAŁYWANIA ZA POŚREDNICTWEM ZEWNĘTRZNYCH SYSTEMÓW KANALIZACYJNYCH

Omawiany Zakład korzysta z miejskiego systemu kanalizacji sanitarnej obsługiwanej przez Elbląskie Przedsiębiorstwo Wodociągów i Kanalizacji w Elblągu Sp. z o.o.

Ścieki odprowadzane są do miejskiej oczyszczalni ścieków na podstawie umowy z gestorem sieci i na warunkach uzgodnionych z eksploatatorem oczyszczalni ścieków.

Działalność Zakładu nie powoduje negatywnego oddziaływania na systemy kanalizacyjne zewnętrzne. W Zakładzie stosuje się system kontroli obiegu i odprowadzania ścieków.

DO NINIEJSZEGO PUNKTU DOŁĄCZONO:

Załącznik nr 8

Umowa na dostawę wody i odprowadzanie ścieków

11.1.2. SKUTKI TRANSGRANICZNEGO PRZEMIESZCZANIA SIĘ ZANIECZYSZCZEŃ W WODZIE

Ze względu na lokalizację, usytuowanie i skalę prowadzonej przez Zakład działalności nie zachodzi prawdopodobieństwo transgranicznego przemieszczania się zanieczyszczeń za pośrednictwem wód.

11.2. ODDZIAŁYWANIE NA KLIMAT AKUSTYCZNY

Z uwagi na zastosowanie hermetycznej i izolowanej komory śrutowniczej projektowanej do umieszczenia wewnątrz budynku hali produkcyjnej, jak również mając na uwadze ukształtowanie terenu, na którym planuje się realizację inwestycji

należy przyjąć, iż wskaźniki hałasu mające zastosowanie do ustalania i kontroli warunków korzystania ze środowiska w odniesieniu do jednej doby:

- $L_{Aeq\ D}$ — równoważny poziom dźwięku A dla pory dnia (rozumianej jako przedział czasu od godz. 6.00 do godz. 22.00),
- $L_{Aeq\ N}$ — równoważny poziom dźwięku A dla pory nocy (rozumianej jako przedział czasu od godz. 22.00 do godz. 6.00),

nie zostaną przekroczone.

11.3. ODDZIAŁYWANIE NA WODY PODZIEMNE

11.3.1. Z UWAGI NA POBÓR WODY

Zakład zaopatrywany jest w wodę z wodociągu miejskiego. Nie zachodzi zatem oddziaływanie na środowisko związane z ujmowaniem wód podziemnych.

11.3.2. Z UWAGI NA WPROWADZANIE ŚCIEKÓW DO ZIEMI (W TYM ODCIEKÓW)

Zakład nie wprowadza ścieków do ziemi. Ścieki sanitarne odprowadzane są do miejskiej kanalizacji sanitarnej na podstawie umowy z odbiorcą i trafiają do miejskiej oczyszczalni ścieków.

Wobec powyższego zakład nie wywiera niekorzystnego wpływu na wody podziemne.

11.4. ODDZIAŁYWANIE NA ŚRODOWISKO GRUNTOWE

Zakład nie prowadzi magazynowania substancji lub preparatów chemicznych oraz odpadów lub płynów wykazujących właściwości niebezpieczne. Na terenie zakładu nie magazynuje się również substancji ropopochodnych lub olejów w tym olejów i smarów odpadowych o właściwościach niebezpiecznych. W związku z tym mało prawdopodobne jest jakiejkolwiek potencjalne oddziaływanie na środowisko gruntowe, które może być wynikiem oddziaływania planowanej inwestycji.

Uszczelnione powierzchnie placów manewrowych oraz drogi komunikacyjne eliminują możliwość przenikania jakichkolwiek zanieczyszczeń do gleby.

11.5. ODDZIAŁYWANIE NA FLORĘ I FAUNĘ

Działalność Zakładu nie narusza wymagań prawnych ustawy o ochronie przyrody. Obszar nie znajduje się na terenie żadnej z wymienionych w ustawie form ochrony przyrody oraz krajobrazu, ani w bezpośrednim ich sąsiedztwie. Oddziaływanie na florę i faunę w sposób pośredni poprzez wpływ na inne elementy środowiska naturalnego – powietrze, wodę, glebę jest również mało prawdopodobny.

Brak jest istotnych przejawów oddziaływania instalacji na faunę i florę w jej otoczeniu. Istniejące zmiany w szacie roślinnej terenów wokół omawianej instalacji wynikają raczej z użytkowania tych terenów, a nie oddziaływania obiektu.

W obrębie terenów sąsiadujących z instalacją nie stwierdzono w istniejącej szacie roślinnej zwiększonego osłabienia żywotności czy nadmiernego żerowania szkodników drzew. Świadectwem braku wpływu inwestycji stanowiących przedmiot wniosku na roślinność w ich sąsiedztwie jest również dobry stan nasadzeń zieleni w sąsiedztwie zakładu.

Instalacja w żadnym z wariantów jej realizacji nie wywiera dominującego wpływu na stan fauny i flory w rejonie.

11.6. ODDZIAŁYWANIE PÓL ELEKTROMAGNETYCZNYCH

Pole elektromagnetyczne o częstotliwości 50 Hz nie jest czynnikiem fizycznym powodującym trwałą degradację środowiska. Jego szkodliwość bądź uciążliwość może dotyczyć ludzi przebywających w jego zasięgu. Urządzenia i wewnętrzne linie elektroenergetyczne nie będą źródłem pola elektromagnetycznego o natężeniu mogącym powodować szkodliwe oddziaływanie na ludzi przebywających w jego zasięgu i środowisko naturalne.

Mając powyższe na uwadze przyjmuje się, iż zakład w żadnym z analizowanych w tym opracowaniu wariantów nie będzie oddziaływał za pośrednictwem emisji pól elektromagnetycznych na ludzi i środowisko.

11.7. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIE W WYNIKU POWAŻNEJ AWARII PRZEMYSŁOWEJ

Na terenie zakładu nie planuje się magazynowania substancji lub preparatów chemicznych. W zakładzie nie wykorzystuje się substancji łatwo palnych lub gazów wybuchowych. Jak już zostało powiedziane zakład nie kwalifikuje się do żadnych z rodzajów zakładów, o których mowa w rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym

ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. z 2002 r. Nr 58, poz. 535). Awaryjność zakładu może dotyczyć jedynie zjawisk losowych takich jak zamachy terrorystyczne, ataki bombowe, wypadki lotnicze i drogowe obejmujące teren nieruchomości, do której inwestor posiada tytuł prawny. Skutkiem tych działań mogą być jedynie katastrofy budowlane, które nie będą wywierały znaczącego wpływu na środowisko.

Wobec powyższego uznaje się, iż oddziaływanie proponowanej inwestycji w żadnym z analizowanych wariantów na skutek wystąpienia poważnej awarii przemysłowej nie będzie miała znaczącego wpływu na jakość środowiska w rejonie jej lokalizacji.

11.8. EMISJE DO POWIETRZA

Projektowane zamierzenie inwestycyjne związane jest z posadowieniem kotła gazowego o mocy 0,8 kW na paliwo gazowe celem zaopatrzenia Zakład w energię cieplną oraz ciepłą wodę użytkową na potrzeby zaplecza socjalnego dla pracowników. Praca kotła na cele grzewcze zakładana jest tylko i wyłącznie w okresie zimowym. W okresie letnim kocioł będzie pracował na potrzeby dostarczenia ciepłej wody użytkowej.

Wielkość projektowanego do umieszczenia kotła nie kwalifikuje zakładu do obowiązku uzyskania pozwolenia na emisję substancji do powietrza. Podmiot eksploatujący zakład z mocy prawa nie będzie również zobligowany do wykonywania okresowych pomiarów jakości gazów i pyłów.

W świetle powyższego należy przyjąć, iż oddziaływanie zakładu na jakość powietrza nie spowoduje przekroczenia standardów jakości środowiska poza terenem, do którego władający zakładem posiada tytuł prawny.

11.9. EMISJE NIEZORGANIZOWANE

Emisje niezorganizowane na terenie zakładu determinowane są transportem eksploatowanym na terenie, do którego wnioskodawca posiada tytuł prawny. W związku z tym emisje niezorganizowane dotyczyć będą emisji produktów spalania paliwa w silnikach spalinowych pojazdów kołowych oraz emisji fali dźwiękowej do środowiska.

Prowadzący zakład dokona wszelkich starań w celu minimalizacji negatywnego oddziaływania w postaci emisji niezorganizowanej i na teren zakładu wpuszczane będą tylko pojazdy posiadające stosowne dokumenty stwierdzające ich sprawność techniczną.

Jednocześnie wariant realizacji inwestycji w kształcie wskazanym przez wnioskodawcę zakłada minimalizację wykorzystania transportu wewnętrznego poprzez posadowienie suwnicy. Zatem realizacja inwestycji w kształcie i formie proponowanych przez inwestora zakłada minimalizację negatywnego oddziaływania zakładu na środowisko na skutek emisji niezorganizowanej.

11.10. EMISJA ODPADÓW I GOSPODARKA ODPADOWA

Realizacja inwestycji w każdym z wariantów powoduje wytwarzanie odpadów produkcyjnych oraz odpadów komunalnych zaplecza socjalno – bytowego. W związku z profilem produkcyjno – usługowym działalności zakładu wytwarzanie odpadów wymagało będzie uregulowań formalno – prawnych w trybie ustawy o odpadach.

Realizacja inwestycji w wariantcie proponowanym przez inwestora zakłada posadowienie komory śrutowniczej wraz z modułem odzysku ścierniwa. Taka realizacja zamierzenia inwestycyjnego przyczyni się do zmniejszenia ilości wytwarzanych odpadów na skutek recykulacji ścierniwa w układzie zamkniętym.

Realizacja inwestycji możliwa jest w wariantcie alternatywnym (wariant 2), który nie przewiduje modułu recykulacji ścierniwa. Taka opcja realizacji inwestycji przewiduje wytworzenie około 150% ilości odpadowego ścierniwa w stosunku do ilości ścierniwa wytworzonej w wariantcie proponowanym przez inwestora.

Wobec powyższego analizując warianty realizacji inwestycji w ujęciu ilości wytwarzanych odpadów można stwierdzić, iż inwestycja projektowana przez wnioskodawcę będzie zgodna z zasadami gospodarowania odpadami oraz korzystniejsza w ujęciu porównania z wariantem alternatywnym.

12. UZASADNIENIE PROPONOWANEGO PRZEZ WNIOSKODAWCĘ WARIANTU, ZE WSKAZANIEM JEGO ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO

Mając na rzeczy przeprowadzą analizę oddziaływania poszczególnych wariantów realizacji inwestycji na środowisko wnioskodawca podtrzymuje wolę realizacji inwestycji w wariacie proponowanym (wariant 1). Uzasadnieniem wariantu

proponowanego do realizacji jest stosowne ograniczenie emisji w ujęciu zidentyfikowanych źródeł emisji oraz umocowanie społeczno – ekonomiczne.

12.1. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA PROPONOWANEGO WARIANTU NA LUDZI, ROŚLINY, ZWIERZĘTA, GRZYBY I SIEDLISKA PRZYRODNICZE, WODĘ I POWIETRZE

Oddziaływanie wariantu proponowanego przez wnioskodawcę na ludzi rozważane w ujęciu społeczno ekonomicznym uznawane jest za korzystne. Proponowana inwestycja związana będzie bowiem z rozszerzeniem działalności przez co zapotrzebowaniem na kadrę pracowniczą.

Wariant proponowany przez inwestora nie ma znaczącego wpływu na środowisko przyrodnicze, w tym rośliny, zwierzęta, grzyby i siedliska. Planowane przedsięwzięcie z uwagi na znaczące oddalenie od ustanowionych form ochrony przyrody oraz zakres oddziaływań nie będzie miało na nie negatywnego wpływu.

Wariant proponowany przez wnioskodawcę minimalizuje oddziaływanie na jakość powietrza poprzez zastosowanie suwnicy i zmniejszenie intensywności eksploatacji transportu wewnętrznego.

Zmniejszenie do niezbędnego minimum transportu wewnętrznego zminimalizuje również oddziaływanie na jakość klimatu akustycznego.

Posadowienie zabudowy zmniejszy powietrznąć dróg, placów i parkingów przez co zmniejszy się ilość ścieków odpadowych wprowadzanych do Babicy.

Zastosowanie modułu odzysku ścierniwa zmniejszy ilość odpadów wytwarzanych na skutek działalności zakładu.

12.2. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA PROPONOWANEGO WARIANTU NA POWIERZCHNIĘ ZIEMI, Z UWZGLĘDNIENIEM RUCHÓW MASOWYCH ZIEMI, KLIMAT I KRAJOBRAZ

Lokalizacja planowanej inwestycji znajduje się na obszarach, które nie są zagrożone ruchami masowymi ziemi. Wobec powyższego nie zachodzi prawdopodobieństwo oddziaływania inwestycji na powierzchnię ziemi w związku z możliwością wywołania ruchów masowych.

Planowana inwestycja nie jest związana również z przemieszczaniem mas ziemnych, budową nasypów lub innych budowli technicznych determinujących naruszenie powierzchni ziemi. Planowana budowa obiektu budowlanego pod planowaną komorę śrutowniczą będzie zamierzeniem budowlanym o Niskim potencjale wpływu na przemieszczanie się mas ziemnych. Inwestycja ta wykonana zostanie z zachowaniem kanonów sztuki budowlanej oraz z uwzględnieniem wymagań przepisów i norm budowlanych.

Planowana inwestycja nie należy do zamierzeń inwestycyjnych mogących decydować o jakości klimatu globalnie. Inwestycja ta nie kształtuje również lokalnego mikroklimatu.

Inwestycja planowana przez wnioskodawcę realizowana jest na terenie zakwalifikowanym w Miejscowym Planie Zagospodarowania Przestrzennego jako tereny przemysłowo usługowe. Charakterystyka zabudowy i zagospodarowania przestrzennego terenu nieruchomości wnioskodawcy wpisuje się w dopuszczoną w Planie Miejscowym funkcję. Planowana zabudowa będzie zabudową przemysłową i będzie wpisywała się w krajobraz istniejących terenów przemysłowych nie powodując znaczących interferencji wizualnych.

12.3. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA PROPONOWANEGO WARIANTU NA DOPRA MATERIAŁNE

Teren planowanej inwestycji znajduje się w obniżonej części terenu, w związku z tym jakiegokolwiek oddziaływanie inwestycji jest ograniczane naturalną topografią terenu. Znajdująca się w otoczeniu zabudowa mieszkaniowa zlokalizowana jest poza zakresem oddziaływania inwestycji.

Z uwagi na znikomą skalę wpływu na środowisko lokalne oraz tereny sąsiednie oraz z uwagi na niski potencjał ryzyka negatywnych skutków społeczno – materialnych i środowiskowych w skutek awarii lub zdarzeń losowych planowana rozbudowa zakładu nie będzie miała wpływu na dobra materialne na terenach bezpośrednio sąsiadujących z działkami zarządzanymi przez inwestora.

**12.4. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA PROPONOWANEGO WARIANTU
NA ZABYTKI I KRAJOBRAZ KULTUROWY, OBJĘTE ISTNIEJĄCĄ
DOKUMENTACJĄ, W SZCZEGÓLNOŚCI REJESTREM LUB EWIDENCJĄ
ZABYTKÓW**

Jak zostało powiedziane w pkt. 8 niniejszego opracowania planowana inwestycja nie będzie miała wpływu na zabytki nieruchome oraz stanowiska archeologiczne. Na podstawie istniejącej dokumentacji w postaci rejestrów prowadzonych przez Wojewódzkiego Warmińsko – Mazurskiego Konserwatora Zabytków ustalono, iż w zasięgu oddziaływania planowanej rozbudowy zakładu nie występują zabytki objęte ochroną.

**12.5. PRZEWIDYWANE ODDZIAŁYWANIA PROPONOWANEGO WARIANTU
NA WZAJEMNE ODDZIAŁYWANIE MIĘDZY ELEMENTAMI, O KTÓRYCH
MOWA W PKT. 12**

W zakresie oddziaływań, o których mowa w niniejszym punkcie nie zidentyfikowano takich oddziaływań, które mogą również oddziaływać między sobą. Istnieje jednak zależność pomiędzy oddziaływaniem transportu, który wpływa de facto na dwa elementy – jakość powietrza oraz hałas. Niemniej jednak taki charakter oddziaływań jest nierozzerwalnie związany z transportem.

13. OPIS METOD PROGNOZOWANIA ZASTOSOWANYCH PRZEZ WNIOSKODAWCĘ ORAZ OPIS PRZEWIDYWANYCH ZNACZĄCYCH ODDZIAŁYWAŃ PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ŚRODOWISKO, OBEJMUJĄCY BEZPOŚREDNIE, POŚREDNIE, WTÓRNE, SKUMULOWANE, KRÓTKO-, ŚREDNIO- I DŁUGOTERMINOWE, STAŁE I CHWILOWE ODDZIAŁYWANIA NA ŚRODOWISKO, WYNIKAJĄCE Z: ISTNIENIA PRZEDSIĘWZIĘCIA, WYKORZYSTYWANIA ZASOBÓW ŚRODOWISKA, EMISJI

Metoda prognozowania zastosowane na potrzeby przeprowadzenia niniejszej analizy i oceny skutków realizacja planowanego przedsięwzięcia na stan środowiska ocenianego jako całość przewiduje szczegółową analizę prowadzonej działalności w ujęciu skutków środowiskowych w postaci emisji do poszczególnych komponentów środowiska, wytwarzania odpadów, uciążliwości akustycznej, konieczności ingerencji w ekosystemy, ingerencji z fauną oraz wpływem na warunki życia mieszkańców. Zastosowanie kompleksowej oceny wpływu na środowisko analizowanej instalacji obejmuje również przeprowadzone bilanse wejścia i wyjścia. Ocena sporządzona na etapie niniejszego raportu uwzględnia również uwarunkowania prawno administracyjne omawianej działalności.

Przeprowadzona ocena oddziaływania przedsięwzięcia na poszczególnych etapach jego realizacji, eksploatacji i likwidacji skłania do stwierdzenia, że planowane przedsięwzięcie nie będzie negatywnie oddziaływać na środowisko. Zakres korzystania ze środowiska bowiem nie będzie przekraczał terenu nieruchomości, do której prowadzący zakład posiada tytuł prawny. Poza teren nieruchomości wykracza jedynie oddziaływanie za pośrednictwem emisji ścieków (wód opadowych) do rzeki Babicy. Niemniej jednak oceniając zakres tego korzystania ze środowiska należy podkreślić, iż wody opadowe z terenów utwardzonych (ścieki) wstępnie podczyszczane będą mieszane z wodami umownie czystymi (z połaci dachowych) i wspólnie odprowadzane będą do rzeki Babicy. W świetle jakości wód rzeki Babicy, co zostało omówione wcześniej, należy przyjąć, iż wody opadowe (umownie czyste) oraz ścieki deszczowe odprowadzane przez wnioskodawcę mogą jedynie zmniejszyć zanieczyszczenie tej rzeki. Ponadto wskazać należy, iż ścieki tego typu nie są wytwarzane przez wnioskodawcę na skutek prowadzonej działalności, zatem nie są zamierzonym uwolnieniem zanieczyszczeń technologicznych. W ocenie oddziaływania na jakość wód ma również okresowość występowania ścieków.

Bezpośrednie skutki dla środowiska wynikające z istnienia przedsięwzięcia związane będą z wytwarzaniem odpadów przemysłowych, emisją produktów spalania paliwa

samochodowego i emisją hałasu. Również oddziaływanie związane z transportem zostanie zminimalizowane na skutek zastosowania suwnicy. Ponadto planowana zabudowa w kontekście ochrony wód spowoduje redukcję ilości ścieków wytwarzanych na terenie należącym do inwestora. Zatem zastosowane środki techniczne oraz realizacja inwestycji ukierunkowana na modernizację zakładu zminimalizują do niezbędnego minimum negatywne oddziaływanie na środowisko.

W ujęciu pośredniego oddziaływania planowanej inwestycji na środowisko należy wskazać pozytywne skutki w postaci redukcji ilości energii elektrycznej wykorzystywanej w zakładzie po zastosowaniu modernizacji oraz wymianie prasy krawędziowej. Redukcja ilości wykorzystywanej energii elektrycznej pośrednio wpłynie na redukcję emisji powstającej przy jej wytwarzaniu. Zatem planowany kształt i kierunek realizacji inwestycji jest wręcz pożądany.

Pośród wtórnych skutków oddziaływania na środowisko należy wyszczególnić przede wszystkim przekształcenie powierzchni ziemi. Jednakże jak zostało powiedziane wcześniej, teren na którym planuje się modernizację zakładu oraz dodatkową zabudowę i doposażenie w urządzenia nie zmieni charakteru. Nadal będzie to zabudowa przemysłowo – usługowa, tak więc przeznaczenie terenu zgodne z Miejscowym Planem Zagospodarowania Przestrzennego.

Skumulowane oddziaływania na środowisko należało by rozpatrzeć jako synergiczne oddziaływanie na poszczególne elementy środowiska całego obszaru albowiem oddziaływania na terenie planowanej inwestycji nie będą się kumulowały. Wszelkie bowiem działania planowane przez inwestora będą ukierunkowane na minimalizację skutków oddziaływania ze środowiskiem.

Krótko i średnio terminowe oddziaływanie inwestycji przewiduje się na etapie jej realizacji. W szczególności na etapie budowy. Wówczas skala oddziaływań będzie powiększona o oddziaływanie pochodzące z placu budowy. Do głównych skutków oddziaływań należały będą emisje produktów spalania paliwa samochodowego oraz emisja hałasu. Również na tym etapie powstaną odpady budowlane, przy czym ich wytwórcą w rozumieniu przepisów o odpadach będzie podmiot świadczący usługę w zakresie wykonawstwa robót budowlanych. Oddziaływanie na etapie budowy zakwalifikować można do typu oddziaływania chwilowego. Spośród długo terminowego oddziaływania a jednocześnie oddziaływania o charakterze stałym można wymienić wszystkie typy oddziaływań powstających w związku z eksploatacją inwestycji, o których mowa była powyżej.

14. OPIS PRZEWIDYWANYCH DZIAŁAŃ MAJĄCYCH NA CELU ZAPOBIEGANIE, OGRANICZANIE LUB KOMPENSACJĘ PRZYRODNICZĄ NEGATYWNYCH ODDZIAŁYWAŃ NA ŚRODOWISKO, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Jak zostało już powiedziane planowana inwestycja nie będzie miała jakiegokolwiek wpływu na obszary chronione w ramach europejskiej sieci Natura 2000. Wobec powyższego nie przewiduje się podejmowanie działań w celu ograniczania lub kompensacji przyrodniczej.

15. PORÓWNANIE PROPONOWANEJ TECHNOLOGII Z TECHNOLOGIĄ SPEŁNIAJĄCĄ WYMAGANIA, O KTÓRYCH MOWA W ART. 143 USTAWY Z DNIA 27 KWIETNIA 2001 R. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA

Planowana inwestycja polega na modernizacji zakładu oraz doposażeniu go w dodatkowe maszyny. Przedmiotowe przedsięwzięcie nie jest instalacją w rozumieniu POŚ a jedynie urządzeniami wykorzystywanymi w produkcji i podczas świadczenia usług przez wnioskodawcę.

Na uwagę zasługuje tu fakt, iż planowane przedsięwzięcie polega na zastosowaniu nowych maszyn i urządzeń. Planowana jest wymiana prasy krawędziowej oraz posadowienie nowej komory śrutowniczej z zastosowanym modulem odzysku ścierniwa. Wobec powyższego planowane przedsięwzięcie inwestycyjne spełnia przesłanki art. 143 POŚ.

16. WSKAZANIE, CZY DLA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA JEST KONIECZNE USTANOWIENIE OBSZARU OGRANICZONEGO UŻYTKOWANIA W ROZUMIENIU PRZEPISÓW USTAWY Z DNIA 27 KWIETNIA 2001 R. – PRAWO OCHRONY ŚRODOWISKA, ORAZ OKREŚLENIE GRANIC TAKIEGO OBSZARU, OGRANICZEŃ W ZAKRESIE PRZEZNACZENIA TERENU, WYMAGAŃ TECHNICZNYCH DOTYCZĄCYCH OBIEKTÓW BUDOWLANYCH I SPOSOBÓW KORZYSTANIA Z NICH

Jak zostało już wyjaśnione zakres przewidywanego oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji nie wykroczy poza granice terenu, do którego zarządzający zakładem posiada tytuł prawny. Mając powyższe na uwadze nie ma konieczności ustanawiania obszaru ograniczonego użytkowania.

17. ANALIZA MOŻLIWYCH KONFLIKTÓW SPOŁECZNYCH ZWIĄZANYCH Z PLANOWANYM PRZEDSIĘWZIĘCIEM

Z uwagi na znikomy wpływ na jakość środowiska planowanej inwestycji oraz zakres oddziaływania ograniczony do terenu nieruchomości wnioskodawcy nie przewiduje się występowania konfliktów społecznych w związku z realizacją planowanego przedsięwzięcia.

18. PRZEDSTAWIENIE PROPOZYCJI MONITORINGU ODDZIAŁYWANIA PLANOWANEGO PRZEDSIĘWZIĘCIA NA ETAPIE JEGO BUDOWY I EKSPLOATACJI LUB UŻYTKOWANIA, W SZCZEGÓLNOŚCI NA CELE I PRZEDMIOT OCHRONY OBSZARU NATURA 2000 ORAZ INTEGRALNOŚĆ TEGO OBSZARU

Nie przewiduje się monitorowania oddziaływania na środowisko planowanej inwestycji w związku z ingerencją lub możliwym oddziaływaniem na obszary chronione w ramach sieci Natura 2000.

Zarówno na etapie budowy jak i eksploatacji prowadzący zakład będzie prowadził bieżącą kontrolą ilości zużywanej energii oraz wody wodociągowej. Podczas eksploatacji inwestycji oraz na etapie budowy monitorowana będzie ilość ścieków transferowanych do oczyszczania poza miejsca powstawania.

Na etapie funkcjonowania inwestycji, stosownie do ustaleń pozwolenia wodnoprawnego, sukcesywnym monitoringiem zostanie objęta jakość ścieków odprowadzanych do rzeki Babicy.

19. WSKAZANIE TRUDNOŚCI WYNIKAJĄCYCH Z NIEDOSTATKÓW TECHNIKI LUB LUK WE WSPÓŁCZESNEJ WIEDZY, JAKIE NAPOTKANO, OPRACOWUJĄC RAPORT

Na etapie przygotowywania niniejszej dokumentacji nie napotkano trudności wynikających z braku wiedzy technicznej w zakresie objętym niniejszym opracowaniem.

20. METODY OSIĄGANIA WYSOKIEGO POZIOMU OCHRONY ŚRODOWISKA

20.1. OCHRONA POWIETRZA

Prowadzący instalację zapewnia prowadzenie procesu w sposób nieoddziałujący negatywnie na powietrze atmosferyczne, poprzez:

- zastosowanie nowoczesnej technologii produkcji;
- zastosowanie kotłów o wysokiej sprawności zasilanych paliwem gazowym (gazem ziemnym wysokometanowy GZ 50);
- zidentyfikowanie wszystkich emitorów pod względem ilości i składu emitowanych zanieczyszczeń.

20.2. METODY OGRANICZANIA UCIAŹLIWOŚCI GOSPODARKI ODPADAMI

Prowadzący instalację prowadzi na terenie Zakładu Produkcyjnego działania, które można zaliczyć do BAT w zakresie ograniczania uciążliwości gospodarki odpadami, np.:

- szlamy pochodzące z separatorów substancji ropopochodnych z wód opadowych, bez ich magazynowania, odbierane będą przez uprawnioną firmę i przekazywane do odzysku.
- wszystkie odpady z terenu zakładu segregowane są i magazynowane w adekwatnych pojemnikach usytuowanych w specjalnie na ten cel przygotowanych, zamykanych magazynach lub na wyznaczonym placu magazynowym; po zgromadzeniu ilości transportowej są one przekazywane posiadaczom odpadów, którzy legitymują się wymaganymi prawem decyzjami sankcjonującymi działalność w zakresie transportu, zbierania, odzysku lub unieszkodliwiania określonych rodzajów odpadów;
- do składowania kierowane są jedynie te odpady, dla których do dzisiaj nie zastosowano metod odzysku lub innych sposobów ich unieszkodliwiania.

20.3. METODY OCHRONY PRZED HAŁASEM

Do działań decydujących o spełnieniu przez inwestora wymogów Najlepszych Dostępnych Technik w zakresie ochrony środowiska przed hałasem, należą m. in.:

- zastosowanie ograniczeń w emisji energii w postaci propagacji fali dźwiękowej w przestrzeni z emitorów typu budynek poprzez zastosowanie tłumiącej konstrukcji budynków,
- przy zakupie nowego sprzętu zwraca się uwagę na to, by emisja hałasu nie przekraczała 85 dB, w przypadku gdy nie jest to możliwe do spełnienia, firma przestrzega zasady, by poziom ekspozycji na hałas odniesiony do 8 – godzinnego dnia pracy i poziom ekspozycji na hałas odniesiony do tygodnia pracy, w przypadku hałasu oddziałujący na organizm człowieka w sposób nierównomierny w poszczególnych dniach tygodnia, nie przekraczał 85 dB;
- urządzenia emitujące duży poziom hałasu poddawane są regularnym przeglądom;

20.4. METODY OCHRONY ŚRODOWISKA WODNEGO

Ochrona wód polega m.in. na oszczędnym gospodarowaniu pobieraną wodą poprzez:

- szczelny system rozprowadzania;
- stosowanie technologii mało wodochłonnych;
- rejestrację odczytów całkowitego poboru wody.

20.5. METODY OCHRONY WÓD POWIERZCHNIOWYCH

Emisja zanieczyszczeń w ściekach technologicznych ograniczana jest poprzez podejmowanie szeregu działań, min.:

- wody opadowe są podczyszczane w separatorach substancji ropopochodnych;
- prowadzony jest ścisły monitoring urządzeń podczyszczających wody opadowe uznawane za ścieki;
- produkcja jest tak optymalizowana, że operacje mycia poszczególnych aparatów nie są wymagane;
- prowadzony jest ciągły monitoring pobieranej wody;
- prowadzony jest monitoring odprowadzanych ścieków;

20.6. METODY ZAPEWNIENIE EFEKTYWNEJ GOSPODARKI MATERIAŁOWO – SUROWCOWEJ

Stosowane metody zapewnienia efektywnej gospodarki materiałowo – surowcowej w Zakładzie spełniają BAT w niżej przedstawionym zakresie:

- ciągły monitoring zużycia surowców, materiałów pomocniczych i mediów energetycznych stanowi podstawę do prowadzenia analiz oraz korekt w odniesieniu do planowania zużycia materiałów i energii;
- dobrze zorganizowany system planowania produkcji,
- zużycie surowców w ściśle określonych ilościach, zgodnie z wymogami procesu produkcyjnego;
- odpowiedni dobór surowców i materiałów pomocniczych;
- zawrót i ponowne wykorzystanie substancji procesowych (odzysk ścierniwa);
- prowadzenie procesu w warunkach hermetycznych;
- stosowanie procedur, zabezpieczeń a także blokad technologicznych uniemożliwiających potencjalne emisje i straty podczas magazynowania oraz przetłaczania.

20.7. SPOSOBY ZAPEWNIENIA EFEKTYWNEGO WYKORZYSTANIA ENERGII

Prowadzący instalację zastosował niżej wymienione sposoby zapewnienia efektywnego wykorzystania energii w Zakładzie:

- minimalizację zużycia energii uzyskuje się przez:
 - stosowanie obiegów zamkniętych nośników energii;
 - stosownie oświetlenia energooszczędnego;
 - optymalny dobór urządzeń i maszyn o maksymalnej sprawności elektrycznej i energetycznej.
- optymalizacja zachowania energii:
 - stosowanie izolacji ciepłochłonnych rurociągów i aparatów o odpowiedniej grubości i jakości w celu minimalizacji strat ciepła (energii) do otoczenia;
 - regulacja dopływu mediów grzewczych;
 - stosowanie urządzeń o wysokiej sprawności energetycznej.
- kontrola zużycia energii:
 - prowadzony jest ciągły monitoring zużycia energii;
 - planowanie uwzględniające zużycie energii w poszczególnych okresach.

20.8. SPOSOBY ZAPOBIEGANIA WYSTĘPOWANIU I OGRANICZANIA SKUTKÓW AWARII ORAZ WYMÓG INFORMOWANIA O WYSTĄPIENIU AWARII

Zgodnie z rozporządzeniem Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 r. w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58, poz. 535 ze zmianami Dz. U. z 2006 r. Nr 30, poz. 208) Zakłady nie kwalifikują się do żadnej z tych kategorii zakładów. Możliwe są jednak przypadki, które mogą być wynikiem błędu ludzkiego, awarii bądź działania innych czynników zewnętrznych, np.:

- katastrofa budowlana;
- zagrożenie pożarem;
- niekontrolowany rozlew substancji ropopochodnych;
- niezorganizowana emisji zanieczyszczeń do powietrza.

Aby zapobiec występowaniu wyżej wymienionych zagrożeń w zakładzie stosowane są zaostrzone przepisy bhp i p/poż. oraz instrukcje dla poszczególnych urządzeń wykorzystywanych w procesach technologicznych.

21. NAZWISKO OSOBY LUB OSÓB SPORZĄDZAJĄCYCH RAPORT

Niniejszą dokumentację sporządził: mgr inż. Andrzej R. Reindl.

22. ŹRÓDŁA INFORMACJI STANOWIĄCE PODSTAWĘ DO SPORZĄDZENIA NINIEJSZEJ DOKUMENTACJI

1. Ustawa z dnia 3 października 2008 r. o udostępnianiu informacji o środowisku i jego ochronie, udziale społeczeństwa w ochronie środowiska oraz o ocenach oddziaływania na środowisko (Dz. U. 2008 nr 199 poz. 1227 ze zm.)
2. ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku — Prawo ochrony środowiska (t.j.: Dz. U. Nr 25 z 2008 roku, poz. 150, z późniejszymi zmianami)
3. rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 9 kwietnia 2002 roku w sprawie rodzajów i ilości substancji niebezpiecznych, których znajdowanie się w zakładzie decyduje o zaliczeniu go do zakładu o zwiększonym ryzyku albo zakładu o dużym ryzyku wystąpienia poważnej awarii przemysłowej (Dz. U. Nr 58 z 2002 roku, poz. 535, z późniejszymi zmianami)
4. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 6 czerwca 2002 roku w sprawie oceny poziomów substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 87 z 2002 roku, poz. 798)
5. rozporządzenie Ministra Gospodarki z dnia 24 czerwca 2002 roku w sprawie wymagań w zakresie wykorzystywania i przemieszczania substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska oraz wykorzystywania i oczyszczania instalacji lub urządzeń, w których były lub są wykorzystywane substancje stwarzające szczególne zagrożenie dla środowiska (Dz. U. Nr 96 z 2002 roku, poz. 860)
6. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 26 lipca 2002 roku w sprawie rodzajów instalacji mogących powodować znaczne zanieczyszczenie poszczególnych

- elementów przyrodniczych albo środowiska jako całości (Dz. U. Nr 122 z 2002 roku, poz. 1055)
7. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 września 2002 roku w sprawie standardów jakości gleby oraz standardów jakości ziemi (Dz. U. Nr 165 z 2002 roku, poz. 1359)
 8. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 5 grudnia 2002 roku w sprawie wartości odniesienia dla niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 1 z 2003 roku, poz. 12)
 9. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 30 października 2003 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów pól elektromagnetycznych w środowisku oraz sposobów sprawdzania dotrzymania tych poziomów (Dz. U. Nr 192 z 2003 roku, poz. 1883)
 10. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 9 grudnia 2003 roku w sprawie substancji stwarzających szczególne zagrożenie dla środowiska (Dz. U. Nr 217 z 2003 roku, poz. 2141)
 11. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 9 listopada 2004 roku w sprawie określenia rodzaju przedsięwzięć mogących znacząco oddziaływać na środowisko oraz szczegółowych uwarunkowań związanych z kwalifikowaniem przedsięwzięcia do sporządzenia raportu o oddziaływaniu na środowisko (Dz. U. Nr 257 z 2004 roku, poz. 2573, z późniejszymi zmianami)
 12. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2004 roku w sprawie rodzajów instalacji, których eksploatacja wymaga zgłoszenia (Dz. U. Nr 283 z 2004 roku, poz. 2839)
 13. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 22 grudnia 2004 roku w sprawie przypadków, w których wprowadzanie gazów lub pyłów do powietrza z instalacji nie wymaga pozwolenia (Dz. U. Nr 283 z 2004 roku, poz. 2840)
 14. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 roku w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. Nr 283 z 2004 roku, poz. 2842)
 15. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 20 grudnia 2005 roku w sprawie standardów emisyjnych z instalacji (Dz. U. Nr 260 z 2005 roku, poz. 2181, z późniejszymi zmianami)
 16. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 czerwca 2007 roku w sprawie dopuszczalnych poziomów hałasu w środowisku (Dz. U. Nr 120 z 2007 roku, poz. 826)

17. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 3 marca 2008 roku w sprawie poziomów niektórych substancji w powietrzu (Dz. U. Nr 47, poz. 281)
18. ustawa z dnia 27 lipca 2001 roku o wprowadzeniu ustawy — Prawo ochrony środowiska, ustawy o odpadach oraz o zmianie niektórych ustaw (Dz. U. Nr 100 z 2001 roku, poz. 1085, z późniejszymi zmianami)
19. ustawa z dnia 27 kwietnia 2001 roku o odpadach (t.j.: Dz. U. Nr 39 z 2007 roku, poz. 251, z późniejszymi zmianami)
20. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 27 września 2001 roku w sprawie katalogu odpadów (Dz. U. Nr 112 z 2001 roku, poz. 1206)
21. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 14 lutego 2006 roku w sprawie dokumentów stosowanych na potrzeby ewidencji odpadów (Dz. U. Nr 30 z 2006 roku, poz. 213)
22. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 kwietnia 2006 roku w sprawie listy rodzajów odpadów, które posiadacz odpadów może przekazywać osobom fizycznym lub jednostkom organizacyjnym niebędącym przedsiębiorcami, oraz dopuszczalnych metod ich odzysku (Dz. U. Nr 75 z 2006 roku, poz. 527)
23. ustawa z dnia 21 grudnia 2000 roku o dozorze technicznym (Dz. U. Nr 122 z 2000 roku, poz. 1321, z późniejszymi zmianami)
24. rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 16 lipca 2002 roku w sprawie rodzajów urządzeń technicznych podlegających dozorowi technicznemu (Dz. U. Nr 120 z 2002 roku, poz. 1021, z późniejszymi zmianami)
25. ustawa z dnia 11 stycznia 2001 roku o substancjach i preparatach chemicznych (Dz. U. Nr 11 z 2001 roku, poz. 84, z późniejszymi zmianami)
26. ustawa z dnia 16 kwietnia 2004 roku o ochronie przyrody (Dz. U. Nr 92 z 2004 roku, poz. 880, z późniejszymi zmianami);
27. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 21 lipca 2004 roku w sprawie obszarów specjalnej ochrony ptaków Natura 2000 (Dz. U. Nr 229 z 2004 roku, poz. 2313, z późniejszymi zmianami);
28. ustawa z dnia 18 lipca 2001 roku — Prawo wodne (t.j.: Dz. U. Nr 239 z 2005 roku, poz. 2019, z późniejszymi zmianami),
29. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 23 grudnia 2004 roku w sprawie wymagań w zakresie prowadzenia pomiarów wielkości emisji (Dz. U. Nr 283, poz. 2842),
30. rozporządzenie Ministra Środowiska z dnia 15 grudnia 2008 roku zmieniające

rozporządzenie w sprawie substancji szczególnie szkodliwych dla środowiska wodnego, których wprowadzanie w ściekach przemysłowych do urządzeń kanalizacyjnych wymaga uzyskania pozwolenia wodnoprawnego (Dz. U. Nr 229 z 2008 roku, poz. 1538)

31. rozporządzenie Ministra Budownictwa z dnia 14 lipca 2006 roku w sprawie sposobu realizacji obowiązków dostawców ścieków przemysłowych oraz warunków wprowadzania ścieków do urządzeń kanalizacyjnych (Dz. U. Nr 136 z 2006 roku, poz. 964)